Tečaj 33. Poštarina u gotovom plaćena. Broj 10.

GLASNIK PRESVETOGA SRCA ISUSOVA.
S DOPUŠTENJEM CRKVENE VLASTI IZDAJU ISUSOVCI U ZAGRREBU.

Blagoslovljen od sv. Oca pape i mnogo puta preporučen od hrv. biskupa, jedino je glasilo *Apostolstva molitve, bratovštine Presv. Srca Isusova, Vojske Srca Isusova* proti psovki, *djevojačkih društava* za naknadnu sv. pričest te jedino službeno glasilo svih hrvatskih *Marijinih kongregacija.* Izlazi svaki mjesec.

PRETPLATA »GLASNIKU PRESVETOG SRCA ISUSOVA« IZNOSI ZA G. 1924. ZA CIJELU GODINU S POŠTOM ILI NA RUKE 12 DIN., ZA AMERIKU I INOZEMSTVO 24 DIN.

Narudžbe, pretplate, reklamacije i milodari šalju se:
UPRAVI GLAS. SRCA ISUSOVA.

Glasnik Srca Isusova

Tečaj 33. 1924. Broj 10.

Za veliki uspjeh jubileja g. 1925.

Mjesečna nakana u listopadu, blagoslovljena od sv. Oca pape.

J. Vrbanek D. I.

imokatolička Crkva ima sveđer jakih sredstava za obnovu vjernika i cijelog čovječanstva. Isusova nauka i zasluge nepresušna su vrela, kojima ona krijepi i osvježuje klonule ljude. Od vremena do vremena izbijaju veće potrebe, pa im onda pruža i neobičnija sredstva.

Od g. 1450. slavi katolička Crkva, s malom iznimkom napoleonskih vremena, svake 25. godine jubilej, a i prije ga slavila, ali rjeđe. Jubilej znači za nas *veliko praštanje.* Slično je značenje imao i u Starom zavjetu, kad se svake 50. godine opraštalo dužnicima, kažnjenicima, robovima, pa se na glas trublje (jobel), koja je navijestila oprosnu godinu, svatko vraćao na svoju djedovinu i prvotno dobro stanje.

Mnoge nas istina tišti i danas ovakav dug, pa bi države i vlade dobro učinile, da se mirnim načinom nevoljnicima, osobito nevinim, vrati sloboda i imetak, a da ne čekaju dok to ogorčeni potištenici svijeta sami silom izvedu. Ipak može čovjek da se raduje i u sirotinji, samo ako nije na savjesti duga. Grijeh i kazna za grijeh, to je najveći teret, jer tišti, kako pravda Božja tišti; tišti dok ga milosrđe Božje ne rastopi.

Kad je Krist Gospodin došao, da nas toga duga oslobodi, rekao je, da je došao *»osloboditi sužnje i propovijedati prijatnu godinu Gospodnju i dan plaće«. Luka 4, 19.* Tkogod se skruši i Isusu pridruži u njegovoj Crkvi, njemu Crkva razrješuje krstom i ispovjeđu lance grijeha, a može mu dati i oproštenje *vremenitih kazna,* što ih je pred Bogom grijesima zaslužio. Većim skrušenjem pokazuje se vrijedan i većeg oproštenja. Izvan ispovijedi može to oproštenje vremenitih kazna postići *oprostom,* što ga sv. Otac papa daje radi zasluga Isusovih i svetaca Božjih.

Kad čovjek pomisli, da i pravednik sedam puta na dan pogriješi, onda mu se čitava krivnja čovječanstva pojavlja kao ogromna Himalaja od tereta. Milijuni živu i desetljeća a da ni prstom taj teret ne dirnu. Koje

čudo ako onda gromovi kazne Božje potresaju labavom zgradom ludskoga društva, pa od vremena do vremena provaljuju u povijesti orkani prevrata i rušenja.

Baš ove sporadične provale duševne bijede čovječanstva najbolje osvjetljuju potrebu crkvenog jubileja. Njime dovikuje svakih 25 godina Crkva na usta papina cijelome svijetu gromki: »S t a n i!« Stani jedno pokoljenje i osvrni se na put što si ga provalio! Promisli, čime si ispisalo četvrtinu stoljeća! Pregledaj gradnju i račune! Provedi veliko čišćenje u svom ćudorednom životu! Podaj zadovoljštinu povrijeđenoj Pravdi! Zacrtaj bolju osnovu društvenim odnosima! Ostvari zapovjed ljubavi! . . . Svrhu, što je ima godišnja ispovijed za pojedinca, ima je, jubilej za svijet. On je veliki »Uđi u se!« On je veliko pranje; veliko vedrenje! veliko krcanje novom energijom.

Kako je župna crkva *središte* za obnovu župe i njezinih jedinica — duša, tako je Rim i njegova glava središte za obnovu svijeta i njegovih jedinica — naroda. Kako se skrušeni župljani u grupama približuju svojoj crkvi nedeljom i napose u korizmi, tako se narodna hodočašća vijugaju suhim i vodenim putovima svijeta da se nađu u Rimu. Kako u vrijeme godišnjeg ili češćeg izmirenja pojedinac čini djela pokore, tako u vrijeme jubilejskog izmirenja trebaju hodočasnici kao predstavnici naroda skrušenim srcem da pohode u Rimu četiri glavne crkve: Sv. Petra, Pavla, Ivana i Gospe Velike. Propisano je to za Rimljane 20 puta, za izvanje 10 puta; a tko ne bi tako dugo mogao biti u Rimu skratit će se na manje.

Tkogod dakle ispovjeđen i pričešćen pohodi Rim i ova njegova svetišta od Božića ove godine pa do Božića 1925. dobiva veliki jubilejski oprost, kojim je siguran, da je učinio pred Gospodinom najviše što je učiniti mogao, da zadovolji za svoje grijehe.

Eto, to znači jubilarna ili sveta godina, što ju je na Spasovo navijestio sveti Otac papa. Po ovom temeljitijem očišćenju pred Bogom i dubljem skrušenju nada se sv. Otac, da će se mnogo učiniti za mir među narodima, za sjedinjenje raskolnika s pravom Kristovom rimokatoličkom Crkvom i za časno riješenje pitanja Svete zemlje. To su i njegove nakane, na koje će trebati da hodočasnici mole.

Kada i kako ćemo mi, koji ne ćemo moći u Rim, dobiti taj najveći jubilejski oprost, to će sveti Otac odrediti naknadno, jer je to *proširenje* ovog pravog jubileja. Za sada je za nas važno i potrebno u tom pogledu ovo troje: 1. M o l i t i Gospodina da gane osobito ona tvrda srca širom svijeta, što se opiru desetljećima milosti njegovoj, te se skruše i u svetoj godini boljim putom pođu. 2. B r a n i t i ovu lijepu odredbu i ustanovu svete naše majke rimokatoličke Crkve, kad bi je drugi napadali ili se njoj rugali. Opširno nalazimo o tomu pouke u »Kalendaru Srca Isusova i Marijina« za g. 1925., koji neka si svatko naruči kod povjerenika ili kod Uprave Glasnika u Zagrebu za 12 din. a za inozemstvo 24 dinara. 3. S p r e m a j m o se dušom i novcem, da nas što više pođe s našim narodnim hodočašćem u Rim te ondje ovaj oprost dobijemo, namjesniku se Kristovomu poklonimo i za naš cijeli narod blagoslov donesemo.

Čišća i sjajnija sinut će Crkva iza jubileja pred očima Božjim; čišća i sjajnija svijetlit će narodima k pravoj sreći i miru. Tko više ljubi Majku, više će i učiniti da to ona postigne.

Sv. Alfonzo Rodriguez.

Mjesečni zaštitnik 30. listopada.

Fr. Hamerl D. I. Travnik.

Onog apoštola crnaca, sv. Petra Klavera, o kojemu smo prošlog mjeseca govorili nagovarao je na ovo uzvišeno apoštolsko djelo neki priprosti brat lajik, kad je onaj još u naucima bio. Taj se fratar zvao Alfonzo Rodriguez, a ne smije se zamijeniti s onim ocem istog imena, koji je napisao glasovito djelo: »Vježbaj se u kršćanskoj kreposti«.

Sv. Alfonza Rodrigueza tješi Bl. Djevica.

Naš se Alfonzo rodio u Španjolskoj od dobrih roditelja, te se i on od rane mladosti odlikovao nježnom pobožnošću osobito prama bl. Djevici. Videći to njegovi stariji dadu ga Isusovcima na nauke i sva je prilika, da bi on bio postao revan svećenik, da mu nije otac umro, pa on morade školu zamijeniti sa domaćom trgovinom. Sad je sve išlo drugim putem, nego što se prije mislilo. On se kao trgovac morao oženiti, a vrijedna mu je žena rodila više djece.

No Bog u svojoj providnosti sve znade okrenuti na dobro. Alfonzu umrije žena, pomrla su mu i djeca; on pouda svoje sestre te opskrbi i staru majku svoju. I sad se on dade posve na pobožan život i djela pokore. Kao za nagradu pozove ga Bog u red Družbe Isusove, koju je on volio od mladosti svoje. Otac Provincijal htjede da Alfonzo, kako je još bio u najboljim godinama nastavi svoje nauke i danas sutra da bude svećenik. No on izjavi, da je posve zadovoljan, bude li mogao kao brat u skromnosti Bogu služiti. Pa tako i bi. Poslije novicijata bude on vratarom kolegija u Palmi na otoku Majorki. U ovoj službi ustrajao je preko trideset godina.

Najviše se odlikovao poslušnošću. Kad mu je starješina jednoć zapovjedio, da zatvori vrata svoje sobe, kad ide da otvori kućna vrata, to je on ovu zapovijed obdržavao dok je bio živ. A kad su mu neki kazali:

»To je previše, tako sigurno nije mislio o. rektor, da bi Vi svaki put zatvorili vratarsku sobu, kad idete samo dva koraka dalje, da otvorite kućna vrata«, odvrati Alfonzo: »Bi li Vi slušali, da Vam sam Krist zapovjedi: »Zatvori vrata?« . . . I tako ima mnogo primjera junačke njegove poslušnosti.

Majku Božju štovao je na osobiti način. Njegova služba dopuštala mu, da joj na čast mnogo krunica izmoli. Poslije smrti našli su, da ima na ruci žuljeva na mjestima, gdje je neprestano pritiskao zrna od krunice. Češće mu se Marija ukazala, te se ljubezno s njim razgovarala. Jednom mu je obrisala znojno čelo, drugi put mu je za sigurno objavila, da je ona bez grijeha začeta.

Kako se vatra na sve strane širi, tako htjede i naš brat Alfonzo da sve ljude, s kojima je došao u dodir, predobije za Isusa. Služba njegova pružala mu zato raznoliku prigodu. Hoćeš li biti i ti sličan ovomu našemu sv. zaštitniku, to i ti nastoj u ovom mjesecu, da rado govoriš sa bližnjim o duhovnim stvarima, te rado moliš krunicu. I onako je sad mjesec sv. rožarija. Ali znaš još šta? Nabavi si žiće ovog velikog sveca, koje je nedavno izašlo, a dobije se kod Uprave Glasnika za cijenu 12 dinara — pa pa ćeš imati obilno gradiva za dobar razgovor.

Međunarodni euharistički kongres u Amsterdamu.

22. — 27. srpnja 1924.

T. Marković D. I. Enghien.

Bilo je slavlje euharističkog kralja, dostojno ugleda, što ga katolici Holandije uživaju u stranom svijetu. Po broju učesnika sigurno zaostaje za onim u Beču i Rimu, radi malog broja katolika i visokog tečaja novca. No gledom na srdačnost, ljubav, pobožnost, oduševljenje i red — po mnijenju mnogih amsterdamski je kongres među prvima.

Kongres je nosio obilježje zemlje i naroda. Holandija je zemlja mora i kanala, koji duboko zadiru u njeno truplo. Kanali su tu važni prometni putevi. Ovakim morskim kanalom ušao je svečano lađom u Amsterdam papinski poslanik kardinal Van Rossum, rođeni Holandez. Brojne lađe okićene papinskim i holandeskim zastavama, krcate ljudima izletješe mu u susret, dok su ga druge čekale u luci. Doista je godilo oku i srcu gledati ono prometanje i komešanje lađa razna kova i veličine, pa radosno iščekivanje silne množine, koja je poplavila prostranu i raščlanjenu luku i susjedne ulice. Vele, da se sleglo što u luci što duž ulica, kojima je kardinal prošao, oko pô milijuna ljudi. A kad se kardinal pokazao, pljesku i povicima kraja ni konca. Kako mi rekoše, tolikim sjajem nije bila primana ni kraljica, koju Holandezi izvanredno vole i primaju velikim sjajem. Ali eto oni vole i svoga kardinala, vole sv. Oca papu, koga zastupa.

Slijedeći dan prije podne primao je kard. legat kongresiste, a po podne bilo je svečano otvorenje na stadionu. Stadion vam je prava tvrđa, izgrađen je od cigle i cimenta. Na uglovima se dižu vite kule sa likom anđela na vrhu, dok se s nutarnje strane nižu brojni redovi klupa za gledaoce; sredinu ispunja prostrana ravan, sred koje podigoše tribinu za kardinale i svitu, predsjedništvo i govornike. Povrh tribine je tornjić sa strojem za

povećavanje glasa govornika, tako te se i slabiji glas razlijegao i dopirao do ušiju 50.000 ljudi smještenih na stadionu. Burnim pljeskom i radosnim poklicima bio je primljen kardinal legat praćen šarolikom četom malteških vitezova, kao i ostala sedmorica kardinala i brojni biskupi. Zborovanje je otvorio pozdravnim govorom predsjednik stalnog odbora euh. međunarodnih kongresa Mgr. Heylen, biskup namirski. Iza toga se izmjenjuje pjesma sa govorima. Na riječi Isus, presv. olt. Sakramenat, sv. otac papa — bura pljeska uz radosno klicanje. Govor kardinala slušali svi stojećke. Glede pjevanja, valja priznati, da Holandezi imaju puno smisla za pjesmu; milina je bila slušati pjevanje, što ga izvedoše zborovi brojni katkad po više tisuća glasova.

Međunarodni euh. kongres u Amsterdamu. Svečana sv. Misa u ogromnom stadionu.

Slijedeća tri dana u svim crkvama služba Božja sa propovijedima u raznim jezicima, a služili su kardinali i biskupi. Dva dana se služila i liturgija na istočnom obredu. Crkva bila dupkom puna, zanimanje izvanredno. Pjevanje i ovdje kao posvuda — majstorsko. O podne klanjanje djece po svim crkvama pred izloženim Presvetim. Poslije podne u 1 sat zajedničko zborovanje svećenika, a u 3 sata vijećanja u raznim odjelima podijeljenim po narodnostima. Među grupama bila je i ona za istočnu crkvu. To je prvi put, da se na međunar. euhar. kongresu posvećuje posebna pažnja Istoku. Bilo to po želji samog sv. oca. Održalo se u svem 12 predavanja popraćenih velikim zanimanjem. Dvorana bila svaki put dupkom puna. U 8 s. uvečer crkveni koncerti i zajedničko zborovanje na stadionu, u crkvi sv. Vilibrorda i u koncertnoj zgradi sa predavanjima na holandeskom, francuskom, njemačkom, engleskom jeziku i t. d.

Peti dan ujutro zajednička pričest djece. Bio to prizor nada sve ganutljiv. Šesnaest svećenika podijelilo je malenima oko 8000 sv. pričesti na stadionu. Ugodno se doimala veća pobožnost, kojom je ta mlada vojska dolazila i odlazila od euhar. stola. Koji su prisustvovali prije 2 god. sličnom prizoru u rimskom koloseumu, stajali su osupnuti pod dojmom svetih uspomena iz mučeničkog doba, ovdje se duša rastapala od ganuća gledajući svečanu a tihu pobožnost. Naveče istog dana čusmo pozdrave naroda, koji ne mogoše doći u većem broju, već poslaše delegate. Tako se izredaše latinska Amerika, Mađarska, Češka i Poljska.

U nedjelju, zadnji dan kongresa bila je svečana misa kardinala legata na stadionu. Za oko i dušu nada sve ugodan prizor. Dugi niz kardinala, biskupa, prelata, pa brojno svećenstvo odjeveno u misno ruho — sve ti punilo dušu svečanim veseljem. Pomoću stroja za uvećavanje glasa mogao si i iz veće daljine misu pratiti. Koralnu je misu pjevao zbor od 3.000 djece.

Popodnevna procesija bila je vrhunac ovog euharistijskog slavlja. Stadion pun ko šipak pa i izvana sleglo se golemo mnoštvo. Osmorica kardinala ulaze zajedno uz buran pljesak, dok su drugi čekali na stadionu. U procesiji učestvuju samo muške korporacije među njima i vlada zastupana sa sva tri katolička ministra, profesorski zbor katoličkog sveučilišta u Nimogenu, malteški vitezovi, svećenstvo. Svi sa svijećom u ruci. Povorka kreće u polukrugu kroz stadion, pa izlazi u parkove i šetališta i vraća se drugim polukrugom stadijona. Cijelo to vrijeme kružio je zrakom zrakoplov. — Sve je teklo milo, lijepo i dobro organizirano, sve je zadahnuto velikom pobožnošću.

Amsterdamski je kongres krasno uspio. I ja sam se vratio sav razdragan. Meni je osobito udarila u oči katolička svijest tih ljudi — to su katolici od glave do pete: u crkvi, u obitelji, u društvu, u političkom životu. Kušaju ih pocijepati no nema toga, komu bi se katolik Holandez prodao. I zato on na svakom smjeru napreduje i osjeća blagodati katolicizma. A silni su učinci katolicizma, kad ga čovjek dosljedno primijeni na svim područjima života. Katolici su u Holandiji u manjini, no znali su svojom svijesću, vrsnoćom i žilavim radom steći si vrlo ugledan položaj u javnom našu političkom životu. Oni danas u vladi imaju 3 svoja ministra (od osmorice) među njima ministra predsjednika. Kad sam pitao, kako se katolici popeli do tolike moralne snage i ugleda, rekoše mi: »Mi imamo izvrsnu i brojnu dnevnu katoličku štampu, dobre organizacije i 12 egzercicijskih domova, u kojima se stalno duševno školaju naši katolici bez razlike staleža,

Zadivila me i ljubav Holandeska prema sv. Ocu. Prsa svih bila su okićena papinskom dvobojnicom, a na kućama se vijala uz holandesku i papinska zastava ili barem narodna zastava bila je urešena papinskom vrpcom. Iznimke su bile vrlo rijetke. Na zborovalištima zaorila je na ime sv. Oca svaki put bura pljeska. S velikom blagonaklonošću susreće Holandez svoje svećenike, a njihovi biskupi bili su napose predmetom burnih ovacija. To je nagrada svećenstvu za požrtvovni im rad.

Ugodno me se dojmila i holandeska gostoljubivost. Ta je za pripovijedanje! Sudeć po gostoljubivosti Holandez ima doista naše hrvatsko srce — koje se porijetko viđa u inozemstvu — i kad sam ušao u Amsterdam, i gledao posvuda onu crveno-bijelo-plavu holandesku zastavu, te kušajući milinu njihova gostoljublja, ja sam mislio, da sam negdje u Hrvatskoj.

Malo o novoj vjeri.

Ljudi otpali od Boga i vjere pa osnovali u Zagrebu nekakovu novu, kako oni kažu »staro-katoličku vjeru«. Što bi vam o njoj rekao? Neka vam govori ovaj primjer.

U nedjelju 24. kolovoza bio kod mene jedan gospodin sa svojom gospođom i dječicom. Govorilo se među inim o nekom, koji je otpao od sv. rimokatoličke vjere i upisao se u tu novu vjeru. Na to je gospodin pripovijedao, kako je jedne nedjelje morao pred nekoga na kolodvor. Put ga nanese uz prostorije, gdje ti »starokatolici Boga vrijeđaju. Znatiželjan pođe da vidi, što se tu radi. Ulazeći pozove i sinčića, koji je svršio prvu realku. Ali se dijete ne da, pa ne da. Čim otac bliže vratiju, tim dijete dalje od vratiju. Kad se otac vrati nađe dijete daleko na ulici. Kad ga stigne zapita ga: »Sinko, pa zašto nijesi išao? Ti se time ne bi odrekao svoje vjere«.

Dijete će: »Tata nijesi smio ni ti već među krivovjerce. Tu ti nije Isus. To ti nije djelo Božje, nego . . . Za ovakovu crkvu nije Krist na križu umro . . .«

U djetetu je nevina duša pristupačna čistoj istini. Kad ne bi i druge strasti omamljivale i oni bi vidjeli čistu istinu i — držali je.

*

U Zagrebu je prošla na novo krivovjerje jedna obitelj. Ali je iznimku načinio sinčić, koji je svršio treći razred pučke škole. Roditelji ga silili, ali on se ne da. Roditelji mu uskratili hranu, pa ga postom mučili, ali se mali ne da. Roditelji mu se grozili, da će ga otjerati iz kuće u svijet, ali mali se ne da. Na sve pokuse i prijetnje i kazne roditelja dijete se ne da od pravoga Boga, od Krista Raspetoga, od majke Crkve rimokatoličke. »Tata, mamo, ja vas ljubim, od srca ljubim, ali od istine ne odstupam«.

Čitatelju! Imam jednu molbu na Tebe. Za ovoga maloga se pomoli prvom zgodom, da ustraje. Za zalutalu djecu rimokatoličke crkve se pomoli, da se vrate na stazu istine, na put spasenja. Pomoli se Presv. Srcu, da ne odbaci hrvatskog naroda zbog zle djece njegove. *L. R.*

Krasan odgovor.

Jedan akademski naobražen mladić piše nekoj modernoj gospoji: »Već mi se to često dogodilo, te su mi u društvu ili u četiri oka predbacili, da sam »svetac« ili baba, a i koješta drugo. A i Vi ste me već pitali, zašto se odmah pocrvenim, kad se govori o stvarima, koje su danas sasvim obične? Nisam Vam mogao usmeno odgovoriti, nego Vam eto odgovaram pismom, i to riječima filozofa i sveca Kontarda Ferinija: »O sveto rumenilo, koje grimizom ovijaš lice mladića, sluga Kristovih! Ti si pravi grimiz njegovog kraljevstva, ti znak njegove pobjede nad svijetom i naravi, ti znamen, da On prebiva u srcima njegovih izabranih! Ja blagosivljem one časove, kad sam porumenio radi kakve nepristojne riječi, kad sam uzdrhtao radi nečiste pomisli! Ja blagosivljem one časove kao časove Božje zaštite; blagosivljem ih, jer ću ih opet naći u vječnosti, kad me Gospod na njih sjeti. Mislim, da sam Vam time dosta rekao«.

Toga mladića poznam osobno. Čestit je, pametan, odlučan za sve, što je plemenito, idealno, prava kršćanska — katolička duša. Dao Bog te ostane takav!

Takovih mladića treba danas hrvatski narod, treba sveta rimokatolička Crkva, koji se ne će dati zavarati i zavesti sirenskim glasom pokvarenog i bezvjerskog svijeta. »O kako je krasan čist i neporočan naraštaj! Neumrla je njegova slava, jer je pred Bogom i ljudima priznat!« *Ilija.*

Štefanija — Aurelija.

Zlata pl. Šufflay. Zagreb.

Štefanija bila je dijete židovskih roditelja, koji su živjeli držeći se svoje vjere. Njezin djed bio je osobito na glasu s pobožnosti svoje i čašćen među svojim suvjernicima, a u velike poštivan kao poštenjak od glave do pete u čitavom selu. Štefanija je polazila seosku pučku školu kao i ostala djeca njezine vjere. Kad bi se bližio sat vjeronauka, onda bi njezini drugovi i družice kao na vrat i na nos bježali iz školske sobe, čim bi se kateheta pojavio na vratima; ali mala Štefanija ostala bi dalje sjedeći i pod vjeronaukom, te žarkih obraza pobožno slušala o malom Isusu, koji se rodio u štalici. A kad bi se ova slika izložila našoj djeci na gledanje, onda je Štefanija pobožno zurila i stajala pred slikom. A kad bi je tako zatekla **pred slikom**, često se ona zbunila i pocrvenila, pa bi je onda **zapitala: Zar ti se** sviđa mali Isus? . . . Ona bi onda samo spustila glavicu i kimnula, a suze bi se prelile njezinim očima.

U korizmeno sam doba pripovijedala obično našoj djeci o muci i smrti dragog Isusa. Dakako, svaki dan nešto, ako su bila dobra i poslušna. Nu ovaj put nisu drugovi Štefanije istrčali iz razreda, već su svi slušali i najviše plakali nad mukom i smrću dragoga Isusa. Ali Štefanija bila je neutješiva. Dotrčala je k meni, bacila se oko vrata plačući: Ah, kako mi je žao dragog Isusa Dakako sad je nastao plač u čitavom razredu. Svi smo plakali. Kad je došao mjesec svibanj, pomagala je Štefanija marljivo kititi oltarić Majke Božje. Bila je sretna, ako sam i njezino cvijeće stavila pred sliku Madone. No Štefanija je otišla odmah poslije prve školske godine iz našega sela. Godine su prošle. I mnogo ih je prošlo, a ona je odrasla i više je nisam vidjela. Njezin dobri djed je umro, pa i njezin otac, kojega je toliko ljubila, da je skoro za njim od žalosti umrla. Ovako mi je pripovijedala njezina tetka, koja je neki dan došla k meni.

Draga gospođo reče: Štefica i njezin zaručnik po nekoliko puta su vas tražili, ali vas nisu mogli naći kod kuće. Oni su vas htjeli zamoliti, da budete Štefici krsna kuma. — Što? . . . začudim se ja u prvi mah, ali se odmah dosjetim prošlosti i bude mi voljko pri duši. A tetka nastavi dalje: Štefica je već krštena i vjenčana.

To je krasno! . . . uskliknem od radosti.

Ona će sutra doći do vas, reče tetka, da vas zamoli, da joj budete kuma na sv. potvrdi.

O, kako se radujem, da je Štefica stupila u krilo katoličke Crkve . . . Vrlo rado primam kumstvo, odvratim ja sretno.

Znate, na krstu je ostala Štefica, opet prihvati teta, ali na potvrdi mora se zvati Zlatica.

E pa dobro, i hvala Bogu, rekoh. A onda zapitam: Molim vas, recite mi kako ste dozvolili, da ona predje na katolicizam? . . .

Ah, molim vas . . . ljubav . . . nasmiješi se teta. A onda ozbiljno reče: Ta vi dobro znadete, da smo mi uvijek simpatizovali s kršćanima, a naš pokojni otac, odnosno djed Štefičin, on je o Isusu s najvećim poštovanjem govorio: Mi volimo Isusa. — A njezina majka? . . . zapitam.

Znate, ona je rekla: Mi se ponosimo s Kristom; on je proizašao iz našega naroda. Nemam ništa protiv toga. Neka pođe za Kristom! . . .

Osvanuli Duhovi. Bio je krasan dan. A mi smo stajale uzbuđene pod svodištem divne crkve. Lica nam sjala od rumeni. . . Osjećale smo tajnu istine, koja nam se bližila . . . A Štefica je šaptala: »Bog . . Isus Krist . . . Duše sveti« . . . s toliko pobožnosti uzdisala, kako sam rijetko u životu koga susrela. I biskup apoštol, pristupi k Štefaniji i položi ruke i blagoslovi je i pomaže je na čelu, a ona osjeti blaženstvo šapćući: Bože, Duše Sveti! . . . kako sam sretna! . . .

Državljanstvo.

Svaki čovjek je negdje državljanin. Jedna ga država priznaje svojim državljanom. Gdje si državljanin, tamo imadeš dijel sviju prava, što ih država podjeljuje svojim građanima. Odmah ti je jasno, da nemaš tamo pravo na građanska prava, gdje nijesi zavičajan. Prema tomu opažaš, da se ljudi brinu, da steknu državljanstvo, gdje kane prebivati, gdje kane sticati. Čuo si i to, da država tjera koji puta strance izvan svojih međa. Čuo si, da im uzimlje službe, pa namješta svoje

ljude. Protiv toga nema priziva. Nekima doduše pomaže mito, ali to je samo u nesređenim državama. Poštene države drže se pravice.

Tom zgodom te želim na jedno upozoriti, a to je, da Bog podjeljuje ljudima svoje državljanstvo, a s tim državljanstvom i velika, da, neizmjerna prava. Božje državljanstvo stičeš sv. krstom. Pečat Božjega državljanstva je Presveto Tijelo i Presveta Krv Sina Božjega. Kancelarija za steći i očuvati to divno, to sv. Božje državljanstvo jest sv. Crkva — ali znaj i zapamti, te ne zaboravi do zadnjeg daha, — sv. rimokatolička Crkva. Tko te upućuje na bilo koju drugu Crkvu, to ti je Luciferov službenik, Belzebubov konzul, sotonin pomagač, pakleni državljanin, jer i pakao ima svoju državu. Lucifer dijeli svoje državljanstvo, kojega te Bog očuvao, jer je najgroznije, jer je vječno ropstvo. Zapamti, ne zaboravi. Ovoga državljanstva se čuvaj, a za Božje se bori.

Svečana procesija s Presvetim na euhar. kongresu u Osijeku. Biskupi, Presv. Sakramenat i narod iza njega kreću od župne crkve Gornjega grada u Donji.

Da Božje državljanstvo očuvaš, potrebno je, da držiš 10 članaka **Božjega** ustava t. j. 10 zapovijedi Božjih. Da se pokoravaš ustavu Božjem, to dokazuješ ako držiš 12 članaka Vjerovanja i 5 paragrafa propisa Božje kancelarije **na** zemlji t. j. pet zapovijedi crkvenih.

Ti, koji ovo čitaš, čiji si državljanin? Nečiji jesi! To ne možeš zatajiti. Budi Božji državljanin! Da si Božji poznaješ ako priznaješ Sv. Oca Papu za Namjesnika Kristova, glavara sv. rimokatol. Crkve. Ako u nedjelju i zapovijedane blagdane slušaš sv. misu, držiš poste i nemrse, ispovijedaš se i primaš presv. Euharistiju u sv. pričesti.

Pitaj se i popravi, što ne valja! *Župnik Rusan.*

Spomen prve sv. mise.

Zlata pl. Šufflay.

Sjećam se dobro, kao da je danas. Bio je prvi rujna, početak školske godine. Toga dana treba da se nađe učitelj prvi u školi. Pa sam tako i ja već u sedam sati ujutro dočekivala mališe, koji će danas prvi puta u školu.

Dolazili roditelji, vodeći svoju djecu, od kojih neki strašljivo prelazili školski prag, a drugi opet drsko i jogunasto, a neki suzama u očima, dok opet drugi mirno i spokojno. Ali jedno je dijete na osobit način ušlo u naš seoski prosvjetni hram. Već na vratima sam opazila one sjajne i velike mudre oči, koje se nasmijane sreće uprle u mene. Vodila ga majka, a on koracao dostojanstveno u svojoj bijeloj seoskoj haljinici — u ruci držeći početnicu.

Evo, dovela sam vam moga Antuna — reče majka sa suzama u očima. I oni pristupe k meni. A mali Ante sad preda početnicu majčici i sav presretan i blažen sjajnih očiju položi svoje ručice u moju ruku.

O, znate, jedva je dočekao ovo jutro — reče opet majka kroz suze. On vam je jako dobar. Znade vam čitati do štampanoga.

E, Antune, rekoh, je li moguće, da znadeš?

Znadem, odjekne školskom sobom zvonki glas. Žamor prestade. Roditelji i djeca zamuknu u tren.

Gle, gle, kakvu moć ima u svom glasu — pomislih ja i rekoh: Da vidimo. Evo, čitaj nam ovdje. A on poče lijepo i glasno čitati. Nastade muk. Roditelji i sva djeca sve je slušalo u dubokoj tišini, kako mali Ante čita.

Od onoga dana bio je Ante prvi i najbolji djak u razredu. Njegovo je selo bilo nekoliko sati hoda udaljeno od škole, ali Ante je bio svaki dan prvi u školi. Kako je samo krasno čitao, računao, pisao na pločici i pisankama. Sve se čudilo. A kako je tek znao krasnoslovити pjesmice? . . . Zaista, bolje nitko od njega.

Eto, divnog pramaljeća i mjeseca svibnja, posvećena Majci Božjoj. I mi smo tj mjesec slavili u našem razredu. Imali smo mali oltarić na zidu sa slikom Majke Božje. Taj je oltarić bio ponos sreća našega razreda. Djeca se natjecala, tko će ljepše da okiti Majku Božju. Čudila sam se često ukusu ove djece, kako su znala krasno iskititi oltar. Jednoga dana dođoh u razred, iznenadi me cvjetni nakit i njegov poredaj pa zapitam: Tko je to danas tako lijepo nakitio? Sva djeca u jedan glas kliknu: Antun! A on spokojno i sretno dode pred mene.

Gdje si našao ovo krasno cvijeće? zapitam. — U šumi, kad sam išao u školu.

Vrlo lijepo, pohvalim Antuna. A on pođe do kipa Madone, zagleda se sretnih očiju u Madonu. Izgledao je kao anđelak.

Došao je konac školske godine. Kako je znao lijepo deklamovati, dadem mu da nauči Šenoinu pjesmu: »Zagreb - gradu«. E, da ste ga čuli, kakvim je zanosom govorio on tu pjesmu. Na ispitu su bili svi zapanjeni i razdragani njegovim lijepim glasom i čistim govorom. Ali ravnajući učitelj reče mi onako u četiri oka: To je previše za prvi razred. Ali nije za Antuna, rekoh ja. On bi i još težu pjesmu lako naučio i krasnoslovio.

Godine pučke škole prolazile su, a mali Antun nije zaboravljao u svibnju donositi cvijeće Madoni u moj razred. U svim razredima sjajno je učio. Kad je svršio seosku školu, pobrine se gospodin župnik, da naš Ante pođe u gimnaziju. I zaista on pođe. I tamo je marljivo učio. Gdjegod je polazio školu, svagdje se lijepo vladao i tako dobrota i marljivost njegova dovede ga u nadbiskupsko sjemenište u Zagrebu.

Godine prolazile i prošlo ih je mnogo od onoga dana, kako je prvi put mali Antun stupio u školu i kako je prvi put ovjenčao Madonu na oltaru seoske škole. Napokon je došao i dan svršetka njegovih nauka — uzvišen dan sv. reda — dan pomazanja za svećenika Gospodnjega. Bio je baš četvrtak. Poslije podne. Netko pozvoni na vratima moga stana. Pođem da otvorim. A koga ugledam na vratima? One iste sjajne djetinje velike i mudre nasmijane oči, koje sam prije mnogo godina prvi put gledala tamo na pragu one seoske škole. Nježno biće u crnoj mantiji, stoji pred menom na vratima i pozdravlja me.

O, Antune, zar ste vi to! Dobro došao — rekoh. Što vas nosi k meni? Uniđite.

Nekoć kad je prvi put stupio pred mene, nosio je u ruci početnicu, danas nosi nešto ovećeg zamotana u papiru.

Sjednite, rekoh. To je lijepo, da vas poslije mnogo godina vidim ovako Bogu posvećena.

On ustane na ove riječi i reče: Došao sam, da Vas danas prvu pozdravim. Danas sam primio sv. red Došao sam, da vam se zahvalim, jer ste Vi bila prva, koja ste mi dala pobude za moje zvanje. Sjećate se Madone u vašem razredu? . . . Vidite, tu sam osjetio prvi put želju, da kitim Madonu i da joj vječno služim . . .

O, kako je to lijepo slušati! . . . Kako sam sretna — rekoh kroz suze. A kako ste me našli? . . .

Poslije obreda tražio sam vas dugo, nu nijesam vas mogao naći, bile su krive adrese. Onda sam pošao izravno na magistrat i tamo sam saznao za vaš stan. A za uspomenu molim, primite ovu sliku. Odmota papir — i pruži mi lijepu sliku u zlatnom okviru. Preblago lice Spasitelja blagoslivljajući kruh i vino, a dolje se čita: *Spomen prve sv. Mise. J. . . . ., 26. srpnja 1914. Antun.*

Hvala vam, rekoh, bit će mi najljepša uspomena i ures moga doma. A kad svibanj opet divno zamiri, sjetite se mene u molitvama Vašim. . .

Hoću, reče mladi svećenik; a na dan prve sv. mise uz moju mrtvu majku — sjećat ću se i do smrti Vas — učiteljice moja! . . .

Boljševik — komunista.

Rudolf M. isticao se kao žestoki komunista. Njegovi drugovi upoznali u njemu vanredne sposobnosti te ga poslali, da radi po gradovima i selima. Svuda je putovao, a ove godine otide čak u Pariz, da osnuje nekoliko novina i da prikupi što više pristaša. Vrati se u Italiju. Radi razdora među komunistima i neuspjeha pri osnutku jedne novine, morade se zakloniti u Švicarsku. Na putu u željeznici opazi nekog benediktinca, pogledom omjeri ga od glave do pete, približi mu se i poče mu pričati o svojim doživljajima. Redovnik mu odvrati: »Vi ne ćete uspjeti u vašem poslu. Promislite, što su uradila vaša braća boljševici u Rusiji. Koješta obećavaju, a ništa ne davaju, naprotiv oni robe, pale i ubijaju. Kod vas vlada načelo: Meni sve, a puku ništa. Milosrdno srce sv. oca Pape Pija XI. ganulo se nad bijedom gladnih u Rusiji, nekoć rodnoj žitnici cijele Evrope, poslalo je i šalje nadalje pomoći . . .

Komunista pozorno je slušao svećenika. Prispješe do Innsbruka. Komunista ga zapita, tko bi mu mogao dalje govoriti i o tome tumačiti. Benediktinac uputi ga Isusovcima. Sastade se s ocem F. nazvanim »Župnikom komunista«, jer se š njima bavi.

Isusovac oprezno se s početka vladao spram nepoznata gosta, a i pravom, jer se ne htjede odazvati pozivu, da održi prvog Svibnja jednu konferenciju. Kasnije bolje ga upozna, jer je k njemu dva mjeseca neprestano dolazio. Jednog dana vidi ga zaplakana, gdje prosi za ispovijed. »Iza ispovijedi reče komunista: »Sad sam zadovoljan i sretan«.

Sada on živi u Beču, postade organizatorom radnikâ i potporom invalida. Već je organizovao tisuće ljudi. On sam prizna uzrok svog obraćenja ovim riječima: »Morao sam se obratiti, jer nijesam nikada bio miran. Želio sam sreću puka. A mislio sam, da mogu postići ovu sreću naukom komunista. Vidio sam na žalost, da kod njih nema izgleda ni jedne kreposti. Oni su mi danas kao nametnici i zavodnici ili još što gore. U dvojbi i očaju počeo mi blistati pred očima u pravoj svjetlosti jedini i istiniti nauk katoličke Crkve, a to me je malo po malo dovelo do obraćenja. Pravu sreću, pravi mir, kojeg sada uživam to želim i mojoj bivšoj zalutanoj braći«.

S. D.

ČEŽNJA.

Časkom stija treperi u duši,
Kao lahor nježnom po cvijeću,
Milolike lati kad im ljubi;
Časkom opet kano vjetar silni
Dušom cijelom tresuć uzdiže se,
Srce stresa, krvca vrije,
Srce živo, živo bije . . .

Onda opet miso nekud šalje
Po oblacih zlatne kule gradi,
Sa nebesa zvijezde skida,
Morskog sa dna biser vadi.
I sve k jednom cilju smjera
Za nj sve sile daje svoje:
— Sve za Boga — Bogu bliže!
Čežnja sva je duše moje.

Uslišana.

Život žene, koju je diljem pratila bol i patnja, približavao se kraju. Krv, što je navaljivala na usta bila je svjedokom, da će se za koji čas rastati sa svijetom. Otrcana i gladna djeca stojala kraj postelje majčine. Žena gleda ne b li gdjegod opazila i svoga muža Matu, da mu rekne posljednji s Bogom. Nije ga bilo. Bio je u društvu pijanica, kojima nije ništa sveto i s kojima je trošio teško zasluženu plaću. Djeca po želji majčinoj zapale malu svijećicu pred blijedom i zadimljenom slikom presv. Srca Isusova, što je visjela nad krevetom. Majka skupi nešto snage i tiho jecajući reče: »Dječice moja. Došao je posljednji čas moga života. Teško mi je, kad pomislim, da ćete ostati najveće sirote iza mene. O kad bi barem imali dobrog oca, koji bi se brinuo za vas . . . Srce Isusovo neka pogleda na vas tužne i neka vam spasi oca, da i on osjeti ljubav Božju i da se k njemu obrati . . . Kleknite i izmolite prije moje smrti »Oče naš« za obraćenje oca Vašeg pred ovom slikom Spasiteljevom«.

Sama je započela molitvu, ali je naskoro zašutila. Zadnje joj riječi bijahu: moli za nas. Djeca neprestano molila. U molitvi ih smete vika pijanoga oca. Strašne kletve je rigao. Navali kroz vrata i banu među djecu, koja se brzo posakriše. Približi se k ženi i zavikne: »Ti počivaš, a ja neka radim! Pokazati ću ti počinka«. Udari je šakom po obrazu uz gadnu kletvu. Žena nije više bila kod svijesti, ali ju je udarac na čas probudio. Ona još jednom otvori oči, dahne i za uvijek izdahne. Mato je dalje vikao i teturao po sobi, dok napokon padne i zaspi na podu.

Tiho i lagano se približe uboga djeca do počivališta majčinog i opaze, da više ne diše. »Umrla je« poviče najstariji dječak. Bol za majkom prodre u srca ove nejake djece, a suzama i plaču nije bilo kraja. Dođu susjedi, koji staviše pokojnicu na odar, a Malu polegoše na jednu klupu. Blijedo i slabo su gorjele male svijećice, kao da i one plaču nad mrtvim tijelom ove ispaćene žene. Potpuna je tišina zavladala u tom domu. Brzo se pronio glas o smrti dobre žene po selu i dobre duše spremiše sve, što je bilo potrebno za ukop.

Mato se probudi dosta rano i opazi zapaljene svijeće i svojeg najbližeg susjeda te ga zapita: »Što ti tu radiš tako rano«. »Čuvam tvoju ženu, da je i mrtvu ne istučeš«.

»Zar moja žena mrtva?« propenta Mato.

»Da, tvoje žene nema više među živima«, završi susjed.

Mato zaplače gorko i nije se mogao umiriti, kada mu drugi spomenuše, da je ženu još pred smrt udario svojom rukom.

Ukopaše ženu ovu uz bolni plač oca i djece.

Djeca se razidoše naskoro po raznim kućama u službu, jer im je otac radi duga morao prodati i kućicu. Mato stanovao kod jednog dobrotvora. Jednom prospavao noć u grabi u koju je pijan pao te se teško nahladio. Približio se i njemu zadnji čas. Ukućani pozvaše svećenika, koji ga izmiri s Bogom. Na rastanku sa svećenikom reče: »Presv. Srce Isusovo uslišalo je molbu moje žene i njene suze isprosile mi obraćenje. O kad bih mogao sve ispraviti, što sam zla učinio, kako bih bio sretan! . . . Bog mi bio milostiv sudac« Još isti dan premine.

Ono srce, što je probodeno na vrhuncu Golgote trpi još i danas uvrede lakoumnika, ali i čuje i uslišava molbe bolnih. *Ignacije Keretić. Stubcai.*

KAD ZAZVONI.

Kad zazvoni malo zvonce
Pred oltarom,
Uzdrhta mi duša cijela
Nekim žarom.

I sve gleda nepomično
Svijetlo svijeće,
Čeka evo, evo za nju
Silne sreće.

Jer ugleda na oltaru
Krista tijelo,
Jer je pred njom evo sada
Nebo cijelo.

Iz kraljevstva Srca Isusova.

MOLITVA NA OPĆINI.

Općinsko vijeće u *Ville* (Canada), slijedeći primjer Senata, odobrilo je službeno prijedlog, da se svaka sjednica započne molitvom. Taj je prijedlog stavio Dr. Bedart, vođa katoličkih zastupnika na općini, i primljen je jednodušno. Evo molitve, koju će moliti: »O Bože vječni i svemogući, od kojega dolazi svaka vlast i mudrost evo nas sakupljenih u tvojoj nazočnosti, da osiguramo dobro i procvat našega grada. Udijeli nam, molimo te, da ne želimo nego što je po tvojoj volji, da to tražimo razborito, upoznamo stanovito i izvršimo savršeno na čast i slavu Imena Tvojega i na sreću zavičaja našega. Amen.

Kada će i sve naše općine i vijeća slijediti taj primjer?

Novo zvono u sarajevskoj katedrali, što ga je poklonio sv. Otac Pijo XI.

SRCE ISUSOVO NA OPĆINI.

U gradu *Plasencia* u Španjolskoj bi postavljen dne 17. Lipnja 1923. kip Srca Isusova u općinskoj dvorani. Prije toga su u stolnoj crkvi propovijedali svečanu trodnevnicu Oci Herrero i Payón D. I. Biskup je blagoslovio kip. U svečanoj procesiji su bile sve vlasti civilne i vojničke, crkvene, sva društva i nepregledno mnoštvo naroda. Sav je grad bio nakićen. Kad je sveti kip predan u ruke predsjednika Občine, sav je narod veselo uskliknuo. Onda je slijedila obnova ispovijedanja vjere, a načelnik sav ganut pročita posvetu Presv. Srcu Isusovu.

Živila Plasencia — i oni gradovi i općine hrvatske, koji budu slijedili u jubilarnoj godini njezin krasan primjer!

POSVETA GODINE PRESV. SRCU.

Na prvi petak u siječnju ove godine obavljena je svečano u Bruselju posveta godine presv. Srcu Isusovu. Najprije u 5 s. za ženski svijet, gdje se i sama kraljica

dala zastupati po grofici Stanislavi de Robbiano. Kasnije je opet muški svijet istu posvetu obnovio, a čitao je molitvu sam Kardinal Mercier. Mnogo je velike gospode prisustvovalo i u Crkvi i u procesiji, koja je iza toga slijedila!

Tako radi katolička Belgija. I nama sviće jubilarna godina. Stavimo i ovo u njezin program.

MOLITVA ZA POSTIGNUĆE SOCIJALNOG KRALJEVSTVA PRESV. SRCA*)

Isuse Kriste! ja Te priznajem za sveopćega Kralja. Sve što je učinjeno, stvoreno je za Tebe. Vrši na meni sva tvoja prava. Ja obnavljam svoje krsne zavjete: odričem se vraga, njegovih raskoši i njegovih djela, i obećajem da ću živjeti kao dobar kršćanin. Ali još sasvim posebno ću se trsiti, po mojim silama, da nadvlada pravo Božje i Tvoje Crkve. Božansko Srce Isusovo, ja Ti prikazujem moja siromašna djela, da postignem, te sva srca priznadu Tvoje Kraljevstvo, i da se Kraljevstvo Tvoga mira utvrdi po cijelome svijetu. Amen.

SV. OTAC ZA SVEUČILIŠTE PRESV. SRCA.

Svima je dobro poznato kako je radosno Pio XI. pozdravio osnutak sveučilišta Presv. Srca u Milanu. Prošle je godine odredio jedan dan, kada se u svim biskupijama po Italiji sakupljaju milodari za napredak toga svučilišta. Stvar je tako lijepo ispala, da je sada ponovno izdao nalog neka se to sakupljanje obavi i u buduće svake godine u određeni dan.

Ovo je sveučilište steklo toliki ugled, da ga je i vlada priznala jednakopravnim s državnim sveučilištima. Naše je hrvatsko sveučilište osnovano poticajem i veledušnošću katoličkog biskupa, uzdržaje ga katolički hrvatski narod, pa ćemo vidjeti, kojim će duhom proslaviti ovaj mjesec svoju 50-godišnjicu.

KIP PRESV. SRCA NA TORNJU.

Opet su Španjolci pokazali privrženost Presvetomu Srcu Isusovu i to u gradu Valladolidu. Podigli su upravo na dan sv. Ivana Krstitelja prošle godine krasan kip od bijeloga mramora i to na tornju svoje stolne crkve. Prije toga su sakupljali milodare, do sto hiljada peseta. U crkvi je održavana velika pripravna devetnica, za koje je u samoj stolnoj crkvi bilo primljeno do 23 tisuće svetih pričesti. Na dan posvete popeo se nadbiskup do na vrh tornja i odanle pročitao posvetnu molitvu, koju su dole ponavljali svećenici sa narodom. U večer se sve svršilo krasnom procesijom, koja je trajala do 9½ sati pri divnoj rasvjeti grada, osobito zvonika i kupule sve do novo postavljenog kipa Presv. Srca Isusova.

ZANIMIVI ZAKLJUČCI.

U malom talijanskom gradu Viterbu, gdje se čuva netkanuto tijelo svete Roze, obdržavao se u svibnju euharistički sastanak. Zanimivo je osobito ono, što se na tom sastanku odlučilo ovim riječima:

P r o m a t r a j u ć i : 1. da je svećenik kod oltara u najsvečanijem činu svete vjere, kao *čovjek Božji pred Bogom*, kao *čovjek naroda* pred narodom; 2. da u tom činu Bog zahtijeva od svojih svećenika za dostojan poklon i vjersko čuvstvo; 3. da narod ima pravo pravilo vjere i molitve.

K o n g r e s ž e l i : 1. da s svaki svećenik svaki dan sve bolje uputi u poznavanje velikog Otajstva: 2. da pokaže i vanjskim načinom ovo čuvstvo cijelim svojim ponašanjem u vršenju svetoga čina. 3.da se za ljubav naroda znade i svećenik žrtvovati glede sata i vremena svete Mise, dijeljenja sv. pričesti i primanja ispovijedi.

---

*) Ovoj je molitvi sv. Otac Pio XI. udijelio jedan potpuni oprost, uz obične uvjete.

Ispunjena želja.

(Pripovijest).

D. Kamber. Sarajevo.

Među drvljem, među lisjem
Crkvica se skriva mala —
Ko u duši osamljenoj
Jedna sanja zaostala;

I zvonikom bijelim gleda
Dobrom Ocu milijuna —
Osamljena — ali danas
Crkvica je dupkom puna.

Riječ se Božja iz nje čuje
I na brojne duše pada, —
Ko na polja rosa bujna,
Ko u sumnju svijetla nada;
Svako srce, što je sluša
Ražareno jače bije, —
Svako srce kao cvjetić
Vječnomu se Suncu smije.

Jedan mladić, duša čista
Među brojnim ljudstvom bio,
Slušajući riječi Božje
Od ganuća suze lio,
I gledao pred Raspelom
Isusove gorke rane,
Napokon mu sanak meki
Skrio oči zaplakane.

Iz crkvice narod krenu
Svojim tihim domovima —
Sa veseljem na licima
I sa mirom u grudima;
U krvava svijetla moru
Iza gore sunce tone —
I muk krili nijema krila
Prostorima vasione.

Suton pada — kao labud
Bijela crkva u njem' pliva,
Suton pada, — a usnuli
Mladić jošte slatko sniva;
Pred oltarom bojazljivo
Tek svjećica dršće mala —
Kao da je pred Isusom
Jedna zvijezda zaostala.

Leti noć — na plavom nebu
Zamišljeni mjesec sanja
I trza se vjetrić noćni
Zapleten sred gusta granja;
Kroz prozor se u crkvicu
Mjesečina mûkom lije —
I zvijezde male vire;
Tiho, tiho — ponoć bije — —

Škrinu vrata, a iza njih
Bijeli misnik smjerno kroči
Sa kaležom i ornatom —
Muk mu skriva tamne oči,
Mramornog mu oko čela
Mjesečina trepti sjajna, —
Tiho ide sav zamišljen
Pod težinom Božjih tajna.

Iza sna se mladić trže
Ko košuta šumska, plaha
Skameni se, kad progleda
Od čuđenja i od straha, —
A bijeli ga misnik zove
Tako blago, tako milo:
»Ne bi li mi, dijete drago,
Tijekom mise poslužilo?«

Drhtajuć mu služit poče,
Al' glas čudan misnik ima:
Ko da bruji slabi hropac
U dubokim virovima,
Šušti, šušti kao vjetrić
Pozaspalih vrh lugova,
Tužno, tužno kao jecaj
Osamljenih vrh grobova.

A prezirnim pod ornatom
Čitav kostur jasno viri —
I u crkvi punoj tame
Jak se miris zemlje širi;
Misnik misu dovršuje
Kretnje su mu brze, nagle, —
I sav trepti kao da je
Od uzduha i od magle.

»Ite misa — na koljena
Smjerno pada mladić doli
I pogleda, — a pred njime
Stoji samo — kostur goli —
I mladiću problijedjelu
Poče zborit: »Ti si htio
Znati stalno smrtnu horu
I Bog ti je dopustio«.

»Od danas do tvoje smrti
Godina će proći ravna
A kad dođem, pazi, da te
Ne zatečem nepripravna!«
Tad iščeznu — osta mladić
Sam u tami i u sjeni;
Pod krov lete noćnim lijetom
Netopiri utruđeni.

Planu zora, — zaigraše
Vjetrići po dolinama,
Zamirisa mlada proljet
Od cvijeća i pjesama;
Iz crkvice mladić ide
Na srcu mu tuga leži —
Ne ćuti pod ranim suncem
Mirise sa polja svježih.

»Joj, godinu! Samo jednu!
Bar ću živjet u pokori«.
Tako idući putovima
Sam sa sobom mladić zbori.
I došavši domu svome
Poče mučit svoje tijelo —
I u postu i molitvi
Provadati vrijeme cijelo.

Molio je cijele noći,
Bičem se je oštrim bio,
I ovako isposnički
Dva mjeseca napunio;
A napokon — zamisli se
»Do bijesa, čemu?« — reče —
»Ta do smrti još će vode
U Vrbasu da proteče«.

»Ja još ne znam smijeh veselja,
Cik strastvene violine,
Kad ko šajka plovi duša
U morima od miline,
Sve se jače misli gase,
Sve silnije želje pjênê,
I kruži te poput tuge
Miris cvijeća, koje vene«.

»Želje moje — burni vihri
Na četiri vas puštam strane,
Strasti moje, divlji hati,
Oj na stepe neorane!
Zatutnjite širnom ravni
Ko zvuk groma silna, slijepa,
Snažno, bijesno! Puštam vam se
Ko Orlando, ko Mazepa!« —

»Ta ja znadem, kad ću mrijeti,
Za ispovijed biće časa, —
Sad uživaj punom mjerom!
A za jamstvo vječnog spasa:
Skrušiću se prije smrti
Hm — na jedan mjesec ravan, —
Dobro, mjesec; da ne idem
S ovog svijeta nepripravan«.

Svako voće poče jesti,
Poče piti rujna vina,
I opojne zvuke slušat
Sa strastvenih violina;
Bože dragi, u užitku
Vrijeme leti na krilima —
A do smrti neumolne
Samo jedan mjesec ima.

Sad se skrušit? opet neće
Nego veli — »ta i sama
Sedmica je dosta, da se
Raj zasluži pokorama;
Jošte tri ću uživati,
Ljubit, pjevat, piti vina
I opojne zvuke slušat
Sa strastvenih violina«.

Bože dragi u užitku
Vrijeme leti na krilima —
A do smrti neumolne
Tek sedmica jošte ima;
Hoće li se skrušit sada?
Gle, on i sad još koleba
»Čemu«, veli, »za kajanje
Sedmica mi dana treba?«

»Još ću dati da šest dana
Orgija se bučna slavi,
I nek tone duša moja
U raskošnoj zaboravi!
A dan sedmi posvetiću
Kajanju i ispovijedi
Ta i za dan moguće je
Izmaknuti vječnoj bijedi«.

I šest dana u užitku
Proletjelo na krilima
A do smrti neumolne
Samo jedan dan još ima;
Sada će se barem skrušit!
Jao i sad pehar hvata
Rujna vinca buncajući:
»Skrušiću se zadnjeg sata«.

Noć je puna mjesečine,
Vjetrić šapće usred granja
A na svodu plavetnome
Zamišljeni mjesec sanja, —
A u sobi mladićevoj
Pijev se ori, toče vina,
I razliježu zvuci meki
Sa strastvenih violina

»Ta još ima — skrušiću se — —«
Pijuć bunca mladić pjani —
Pun ga brige nešto moli
Anđeo čuvar zaplakani;
»Zadnjeg sata« — al' na jednom
Ko šum rijeke što se pjeni
Pred očima mladićevim
Zinu pakô otvoreni.

Padajuć u grozni ponor
Ču, gdje silan glas se ori:
»Godina je navršena
I s njom naši ugovori —
Znade Bog, da dobro nije
Horu smrtnu stalno znati:
Nemoj toga poželjeti
Ni nad Bogom mudrovati!«

I prenu se od sna teškog,
Kroz prozor mu sunce sjalo, —
A vani, pod plavim nebom
Proljeće je mirisalo. —
Lako dahnu: »San to bješe —
Bog nek bude hvaljen dovjek!«
Kasnije je — kažu ljudi
Bio sasvim čestit čovjek.

ZAHVALNICE.

Zahvalnicu valjá potpisati punim imenom i prezimenom, te pridodati točnu adresu, inače se ne uvršćuje. Svome obećanju udovoljava svatko, ako zahvalnicu pošalje uredništvu, a njegovo je, kada i kako će je oglasiti. Događajima, što ih iznose zahvalnice, pripisujemo ljudsku vjerodostojnost. Za oglas se zahvalnice ne plaća ništa, a dragovoljni milodari upotrebljavaju se za raširenje Glasnika.

ZAVOLILA SVEKRVU.

Srijem. Imala sam u srcu tajnu odvratnost od svekrve. Ona stala oštro na mene, a meni još gore. Šutim ja od nje, a ona udri me grditi. Dojadilo mi to pa se zamislim: zar se ipak ne bi mogla s dobra s njome složiti. Mislim ja to i stanem svaki dan moliti Očenaš, Zdravo Marijo i Vjerovanje Bož. Srcu, da mi dade mir i ljubav i da me očuva od zla. Odmah mi se duša stala približivati ojađenoj svekrvi i ja sad osjećam za nju ljubav kako ni za rođenu majku. Molila sam još dragu Gospu za sretan porod i ona mi isprosila, da nisam ni mislila te bi mogla tako lako proći. I opet mi muža bili uzeli u vojsku, a ja moli i moli, i on se brzo povratio. No sad ga zadesila nesreća, brat ga hotio ubiti. Braneći se udario brata po glavi i on drugi dan umro. No ipak ne od udarca, nego što je onu noć bio legao na hladno vani, pa ga zlo preuzelo. Pao moj muž pod istragu, ali nas i tude Bož. Srce zaštitilo.

U OČAJU UTJEHA. Macedonija. Bijah upala u veliku nesreću, i gledah samo smrti u oči. Očaj i bol tištili mi bijednu dušu. Bijah neutješna i propadah dnevno duševno i tjelesno. Život za mene nije više važio — željela sam samo smrt. U najvećoj zdvojnosti počeh ipak moliti devetnicu na čast Presv. Srcu Isusovu i Mariji i sv. Anti, mome zagovorniku. I ja se duševno priberem. Sada opet vršim dužnosti svoga zvanja svjesno; i ako moji neprijatelji još nisu mirni — ja se molim i za njih. Hvala Ti Božansko srce! po tisuću puta hvala. Ja i dalje vršim svoj zavjet, jer sam čvrsto uvjerena, da nam je u Presv. Srcu jedina utjeha.

U DUGOJ BOLESTI.

Hrvatska. Od srca zahvaljujem na mnogim milostima, koje mi je Bož. Srce Isusovo, po zagovoru Bl. Dj. Marije, Sv. Josipa i Sv. Ante iskazalo u životu. Osobito u teškoj i dugoj bolesti, gdje sam bila napuštena od više liječnika i dva puta bez uspjeha povraćena iz bolnice. Nebeski me Liječnik, u kojeg sam se pouzdano ufala, nije zapustio. Muž mi je također bio tijekom rata izvrgnut pogibelji; molila sam Bož. Srce i očuvalo mi ga je. Hvala mu budi u vijeke. Izvršujem zavjet, na koji me je potaklo Bož. Srce na čudnovati način, te u buduće preporučam sebe i svoju obitelj Bož. Srcu Isusovu i milim mojim zagovornicima. — *M. K.*

MRŽNJA RODI NESREĆU.

Gorski kotar. Bož. Srce me oslobodilo po zagovoru Bl. Djevice, sv. Josipa i sv. Ante od teške duševne borbe i nesreće. Upala sam u nju svojom krivnjom nehoteći oprostiti bližnjemu. Radi toga sam trpila punih 8 mjeseci, a i zaslužila da me Bog pokara. Hvala Bogu, što me sada prosvijetlio.

MAJKA ZA PRIČEST SINA.

Amerika. Dug. Pa. Muž me žalosti, a počeo me bio i sin. Svršio školu i odmah zanemario crkvu. Kad se nedeljom vratio kući rekao bi: »Bog daj dijelak sv. Mise!« A ja njemu: »Kako, kad nisi ni bio na Misi?« On se pravinja da je, ali mu crvenilo na licu i još bolje braća svjedoče da nije bio. Joj, što će biti od njega, kad tako laže? Tužna majka preporučam ga Bož. Srcu i eto iza pet godina stao opet Misi polaziti. No sad ipak još ne k sv. Pričesti. Ponovno stanem moliti i eto ga napokon proljetos na Cvjetnicu k stolu Gospodnjem. Hvala Ti Bož. Srce i zavladaj potpuno u našoj obitelji!

ODUČILA SE KLETI.

Slavonija. Nije baš lijepo, ali je istina, da me se hvatala grda navika kletve i to za svaku malenkost. Videći da me to vodi u propast, prestrašila sam se i zazivajući Bož. Srce čuvala sam se toga grijeha. Išlo je teško, ali mi je Presv. Srce ipak pomoglo do konačne pobjede.

POSVETILA SE OBITELJ S. I.

Primorje. Koncem prošle godine obolim od upale pluća. Liječnici ne daju nade, a u mene nejaka djeca i sirotinja. Što će biti od njih, ako me Bog pozove? Devetnicom se utečem Srcu Isusovu i obećam zahvalnicu i da ću naručiti Glasnik za dvoje siromašne djece i posvetiti obitelj Bož. Srcu. Hvala i čast Presv. Srcu, ono me uslišalo i sačuvalo, a mi smo se baš na Petrovo skupa posvetili Bož. Srcu, da vlada u našoj kući.

TEŠKI GRIJEH.

Hrvatska. Izgubio sam bio milost Božju teškim grijehom. Silan me bio uhvatio strah: zdravlje mi bilo u pogibli, nesloga će u obitelj — i — i teški grijeh tišti! Kud ću, kamo ću? »Isuse ti sam došao tražiti, što je izgubljeno, primi eto i mene natrag! Zavjetujem Ti sv. ispovijed i pričest u prvu nedelju kolovoza jednu sv. Misu . . .« Obećao, izvršio i smirene savjesti sada velim: Javi — Glasniče — svijetu, da je veliko milosrđe Božje! — *S. I.*

VJESNIK MARIJ. KONGREGACIJA.

Kraljice sv. krunice.

Umirući jedan misijonar u Japanu za vjeru na lomači pokaza kroz plamen vjernicima krunicu i doviknu im: »*Držite se krunice i sačuvat ćete pravu vjeru!*« Prošlo je sto godina kad je opet došao u taj kraj katolički misijonar. Ipak je našao općinu vjernih katolika, koji su revno molili krunicu. Krunica je *uže, kojim Utočište grješnika izvuče* mnogu jadnu utopljeničku dušu iz deruće rijeke pokvarena svijeta na sigurnu obalu čestita života.

Kad se Mozart našao na samo iza uspjelih izvedba svojih skladba uzeo bi krunicu da *njome zahvali Darovatelju* svega dobra na njegovu daru.

Kraljice zdravo — Sve Tebi pjeva!

Glasoviti istraživač istočnih jezika Dr Ecker zvao je krunicu svojim *najmilijim molitvenikom*.

Osloboditelj Irske, O Connel, bio je s početka u engleskom saboru osamljen u borbi za prava svoje domovine. Kad bi ga protivnici iza njegovih govora najžešće napadali, pošao bi u kut sabornice i najvećim mirom — molio krunicu, da mu Majka Božja *pridobije pomagača*. I dobio ih je redom sve najbolje među Englezima: Wellingtona, Peela, Russela Byrona, koji mu pomogoše do zakona o emancipaciji katolika.

Slobodni mislilac Macé pripovijeda, kako je jednom s drugovima opazio u Recamiera, glasovitog liječnika i naučnjaka — krunicu. »Što? Rekamier, liječnik knezova i kraljeva, prva glava među liječnicima, pa moli krunicu?« . . . »Da, ja molim krunicu — odgovori on. Kad *zabrinut za bolesnika* iscrpem svu znanost i vještinu, obraćam se Onomu, koji jedini može pomoći. Kako pak nemam uviek puno vremena da molim, to se *utečem Bl. Djevici da Ona posreduje* pa joj se obvežem izmolivši koju deseticu. I moram priznati, da sam doživio divnih uspjeha. . .«

Sveti Klemens Hofbauer je priznao: »Ne sjećam se, da mi se ne bi jedan samo *grješnik obratio*, kad sam samo imao vremena da idući k njemu izmolim krunicu«.

Ovo i još puno toga spomnje pisac Hammer u svojoj knjizi »Krunica«, a našu će molitvu krunice zapisati barem sveti Anđeli u knjigu života.

U Lurdskom liječničkom uredu.

Za vrijeme običajnoga francuskog narodnog hodočašća, 21.—28. VIII. ove godine, ozdravilo je opet u Lurdu više osoba. Od 17 njih, što se kao ozdravljene prijavile u Liječničkom uredu, priznaše liječnici samo 5 slučajeva kao ozdravljenja, što nadmašuju naravne sile.

Liječnici dakle prosuđuju vrlo savjesno, pače im mnogi spočitavaju da su prestrogi. Nema li ozdravljenik jasnih liječničkih svjedodžbi o svojoj prijašnjoj sigurnoj neizlječivoj bolesti, to nema ni govora o kakovu priznanju ozdravljenja. No to je i dobro, jer smo to sigurniji za one slučajeve, što ih priznadu, da su zaista nadnaravnom Božjom silom izvedeni.

U Lurdu 30 liječnika ispituje gospojicu Parisot i potvrđuju, da ju je Bl. Djevica dne 22. kolovoza ove godine čudesno ozdravila.

Jedne francuske liberalne novine pisale su nedavno, da kako to te u Lurdu ne ozdrave liječnici. Pitanje je drzovito, kao da je Bog Gospodin dužan činiti čudesa po ljudskoj volji. Ipak je i tom pitanju dala Bl. Djevica malen odgovor. Ozdravila je jednu studenticu medicinarku, koja je po svom znanju vrlo dobro prosudila, što se u njoj zbiva naravnim putem, a što nadnaravnom silom. I eto ona je došla u Liječnički ured da prizna: čudo se dogodilo.

Gospojica se zove Paula Parizot. Ima joj 24 godine, te je donijela svjedodžbu dra Joranda iz Frenville-a o višestrukoj bolesti, a najnovija da joj je »tuberkulozna upala trbušne opne sa priraslinama, triput već operirana, bez konačnog uspjeha«. Bolovala je već od devete godine i operirana bila na slijepom crijevu. G. 1922. trpjela je od upale mozgovnih opna; lani opet izgubila bila na neko vrijeme vid; stanje pluća znatno joj se pogoršalo za tih bolesti pa je i krv bacala.

U travnju ove godine razvila se upala potrbušnice sa velikim bolovima. Primila je već i svete sakramente za umiruće. Zadnja joj nada sinula u misli na Lurd. Pošla je s narodnim hodočašćem kao jedna od najtežih bolesnica.

Jedva je dne 22. VIII. uronili u vodu Gospina vrela, kad nenadano osjeti žestoke boli. To potraja tek koji čas, a po tom je odmah obuzme neobično ugodan osjećaj — i bila je zdrava. Prijavi se u Liječničkom uredu, gdje se nalazilo 30 liječnika. Šest najglasovitijih iz Pariza (2), Bordoa i drugih mjesta istražili je na samo, a svi ostali zajedno je ispitivali i ona im baš po stručnjački odgovarala. Ustanovili su ono, što je i bilo: potpuno zdrava od trbušne bolesti, s kojom je dan prije u Lurd došla. Svi se liječnici složili u tom: tako naglo temeljito ne ozdravljuje sama priroda ni ljudska sila. O tomu izdadoše dne 23. kolovoza i svoju stručnu svjedodžbu.

Bog Gospodin je tuda na djelu sam, a moli ga da se proslavi i pomogne slabim ljudima Bl. Djevica. Slava Njemu, čast Njoj! *M. M.*

Naše poglavarstvo

Poglavarstvo u Marijinoj kongregaciji sastoji se od upravitelja, nadstojnika, dvaju pobočnika, tajnika, učitelja novaka, blagajnika i vijećnikâ.

Ove nazive treba točno zadržati, jer se s drugačijim nazivima unosi u kongregaciju drugačije, to jest krivo, shvaćanje. Kongregacija primjerice *nema »predsjednika« ili »podpredsjednika«*. Nije to upravitelj kongregacije, budući je on uvijek od Crkve određeni svećenik, koji u ime njezino prima i vodi članove. Nije to ni nadstojnik, jer ako ga i izaberu po trojnom predlogu upraviteljevu sami članovi, služba mu je ipak i vlast od Crkve. Nadstojnik je prema 53. pravilu desna ruka upraviteljeva, s njime zajedno predsjeda vijećanjima i s njime zajedno sudjeluje u upravi. U sličnom su odnosu i pobočnici, koji »riječju i djelom pomažu nadstojnika u njegovoj službi i zastupaju ga, kad je odsutan«. Pravilo 54. — Punina vlasti jest i ostaje uvijek na upravitelju, kako i veli pravilo 22. »Članovi vijeća jednako kao što i niži službenici imaju onu vlast i vrše je onako, kako to odredi upravitelj«.

Lijepa je to za poglavarstvo kongregacije odlika, ali i *odgovornost!* Crkva očekuje od Marijinih kongregacija mnogo. A upravo do poglavarstva kongregacije stoji, hoće li to Crkva postići. Crkva očekuje, da će joj se odabrana djeca u kongregaciji osobito usavršiti, a poglavarstvo »treba da u kreposti i obdržavanju pravila to više druge *natkriljuje* što mu je viša služba povjerena«. Pravilo 48. Crkva očekuje da će kongreganisti svojim apostolskim duhom i djelatnom ljubavi k bližnjemu biti dobar kvasac za vjerski život vjernika, a upravo na poglavarstvu je da daje shodne predloge na vijeću; pazi da se zaključci provedu; žrtvuje se radeći u onom što kongregacija poduzme.

Gledom na ovu odgovornost članovi vijeća treba da imadu dvostruki osjećaj i krepost: čednosti i veledušnosti. *Čednosti,* da ne traži te budu baš on ili uvijek on ili ona u vijeću, jer svaki treba da si je svijestan svoje slabosti, a malo kad znamo pravo procijeniti krepost i dobrinju sudrugova. Drugo krepost *veledušja,* očekujući od Gospodina po zagovoru naše Majke obilnu pomoć, a s naše opet strane da ne škrtarimo silama u radu za slavu Božju. Kako je lijepa u ustima kongreganiste ona molitva sv. Ignacija: »Primi Gospodine svu slobodu moju, primi pamet, razum i volju! . . .«

Nije li to odjek srca Pavlova: »Rado ću sve žrtvovati, dapače ću i sama sebe žrtvovati za duše vaše: Pa makar ćete me i to manje ljubiti, što ću ja vas više — o Korinćani — ljubiti«. II. 12, 15.

U svom odnosu prema članovima kongregacije treba da su prožeti *iskrenom, djelatnom ljubavi.* Radi međusobnog pomaganja i dobrog glasa kongregacije treba da članovi vijeća *paze, nije li tko u pogibli za krepost.* Ali oni to ne čine kao uhode i sa zlorađošću da koga ulove, nego sa željom: ne bi htio njemu zlo kao ni sebi. Dakle: ljubav iskrena!

Članovi poglavarstva treba *da opomenu* kongreganistu i kongreganisticu, kad je sigurno da griješi ili sablažnjuje svojim vladanjem; oni to ipak čine prema onoj Pavlovoj: »Sve vaše neka je u ljubavi . . . A ljubav je strpljiva«. Ne dakle osuditi odmah, kao da je slabiji član zloban ili okorjel, nego: »Ljubav se svemu nada! . . .«

Članovi poglavarstva su odlikovani *povjerenjem* braće ili sestara kongreganista, njima su svi članovi dužni iskazivati *poštovanje* u službi i primjereno građanskim odnosima izvan službe. Oni će se pokazati toga vrijedni djelatnom ljubavi: pomažući u potrebi prema svojoj mogućnosti i uplivu; pohađajući u bolesti, tješeći u žalosti i t. d. *»Ljubeći se među sobom bratskom ljubavi; predusretajući čašću jedan drugoga«.* Rim. 12, 10.

J. V.

Sastanak omladine.

Katolička se omladina na kongresu u Osijeku skupila na zborovanje u subotu 16. VIII. u dvorani časničkog doma. O. Alfirević referirao je o pitanju: »Euharistija i kat. omladina«. Iznio je najprije zla, što nam prijete: tromost, sebičnost, sjetilnost, raskršćanjenje obitelji i države. Protulijek je u Euharistiji. U 16. vijeku nije se mogao protestantizam raširiti ondje, gdje je cvalo štovanje Euharistije i pričest. I danas nastaje brzi preporod, gdje se provede dekret o čestoj i ranoj sv. Pričesti. Mladome srcu daje ona idealni i sređeni polet, a k jednu i snagu da ostvari ideale.

Sveučilištarac Pero Ivanišić govorio je o savremenoj potrebi Mar. kongregacija. Ona širi kult Marijin, a taj tako lijepo odgovara i cvijetnoj dobi kršćanstva i sadanjoj potrebi. Ona unosi agilnost u religiozni život i pribavlja potrebnu za to milost.

U raspravi je pobudno sudjelovao prof. Dr. Pelz želeći M. kongregacijama vrsne upravitelje, a sveučilištarac Šeper iznio neke momente iz rada zagrebačkih Mar. kongregacija.

Presv. gosp. biskup Dr. Srebrnić daje praktične upute, napose kako da omladina bude neustrašiva i postojana u vršenju vjere.

O. Vrbanek govorio je o apostolskom radu omladine, kako taj usavršuje značaj, kako organiziran u duh. organizaciji Apostolstva molitve nosi obilne plodove praktičnog kršćanstva. Napose treba da se zaposlimo za misije među poganima, jer je to najsavremenija potreba Crkve, a može svaki sudjelovati ma i najskromnijim načinom.

VIJESTI.

Velika Gorica. K vijesti, što ju je onomadne Glasnik donio o našim zvonovima, molim da pridodate i ovu. Na moju prošnju, da nam pomognu župljani što borave u Americi, odazvala se trojica i to Gjuro pl. Klafarić iz Lomnice Donje sa 5 dolara; Mato pl. Lektorić iz Chicaga isto tako 5 dolara; Boršić 2 dolara. No kako su već zvona bila plaćena, kad su njihovi darovi stigli, upotrijebljen je njihov dar također Bogu u čast za gradnju katoličkog prosvjetnog doma, što ga sada podižemo. Dobri Bog neka nagradi plemenite darovatelje! — *M. pl. Stepanić župnik.*

Bugojno. Nova Marijina kongregacija. Na prvi dan Duhova ove godine osnovala se Marijina kongregacija za gradske djevojke. Pošto se sve prethodno pripravilo i od mnogo prijavljenih djevojaka samo ih se 12 — dvanaest zvijezda u Gospinu vijencu — odabralo za prvo primanje, pristupilo se samome osnutku kongregacije. Na večernju toga dana, skupio se preko običaja velik svijet u crkvi. Oltar Bezgrješne sav u svježem cvijeću i plamenu privlačio oči. Po njemu poredane svijetle medalje na svilenim vrpcama. Dvanaest kandidatkinja u polukružnici pred oltarom, sa upaljenim svijećama, iza oduševljene besjede vlč. oca upravitelja kongregacije, mjesnog župnika, mole u jedan glas Vjerovanje, zatim pjevaju dvoglasno svoju »Marijina smo djeca mi«. Po svršenom obredu primanja kongreganistice su pod večernjom pjevale sve pjesme. To čine i dalje kao redoviti pjevački zbor u crkvi, gdje nas pod rukovodstvom glazbenog vlč. o. kapelana često iznenade novim pjesmama. Marijina kongregacija u Bugojnu pod naslovom bezgrješnog Začeća ima za zaštitnicu sv. Ružu Viterpsku, divnu djevicu, koja je u svijetu sveto živila i u 18-godini života umrla — dakle najprikladniji uzor i zaštitnica djevojkama u svijetu. Nova kongregacija pokazuje znakove života. Stiče nove članove. Drži vjerno svoje propise. Sastaje se svake nedjelje. Dobila je već i zgodne prostorije za sastajanje. Bezgrješna Gospa neka bdije nad ovim svojim najmlađim društvom!

Drenovci. Društvo naše izgubilo je o Duhovima dvije najrevnije članice. Udala se naša vrijedna glavarica Maca Vilić i tajnica Manda Kurbanović. Od kako opstoji naše društvo, eto već pet godina ove dvije osobe su bile u radu za naše društvo neumorne, jake, strpljive, nepopustljive i ustrajne do zadnjega dana svoga djevovanja. Stoga se nije čuditi, što nas je srce nukalo da im spremimo za dan vjenčanja malo iznenađenje. Prečasni naš gosp. upravitelj također na rastanku od njih nije mogao ljepše niti čuvstvenije govoriti kao onda, kada je blagoslovio savez njihov kod oltara. Ja sam u ime družica pozdravila našu vrijednu tajnicu, te joj predala kitu cvijeća kao simbol sestrinske ljubavi naše, te izrazila želje svijù, da joj Bog dragi udijeli obilje svoga blagoslova.

Glavaricu, pošto mi je sestra, pozdravila je novo izabrana revniteljica Mara Vuić te i njoj predala kitu cvijeća uz riječi pune najljepših sestrinskih čuvstava i milote, a nakon svršenog čina pod našom milom zastavom otpratismo ih do izlaza crkvenog cintora, sa onom našom divnom pjesmicom: Srce Božansko Isusa moga!

Svetkovinu Presv. Srca proslavile smo najsjajnije, a sudjelovale i na katol. danu u Brčkom te euhar. kongresu u Osijeku pod našom krasnom novom zastavom. Sv. pričesti naknadnih bilo je u lipnju 48, a tako i u srpnju i kolovozu. *A. Vilić, gl.*

Sućuraj. Čast nam je izvijestiti Vas, da se i ovdje osnovalo Djevojačko društvo S. I. Primanje je bilo na 1. lipnja t. g. Toga dana 55 djevojaka — skoro ih više i nema u mjestu — položile su pred dupkom punom crkvom svečano obećanje, Bogu hvala, nije bilo do danas prazna riječ, a pouzdano se nadamo, da ne će biti ni unaprijed. Društvenim nastojanjem bila je po prvi put uvedena lipanjska pobožnost, koju smo revno polazile i začinjale lijepim pjevanjem. Mjesečne svete pričesti obavljaju sve članice upravo savjesno. Već je osnovan i brojan pomladak S. I. pa gojimo nadu, da će naše društvo uz pomoć presv. Srca biti ognjište, koje će ogrijati mnoga ohladnjela srca u ovoj župi. *Antica Pavlović glavarica.*

Vrbovec. U našoj djevojačkoj *Marijinoj kongregaciji* bio je mali zastoj. No to veća je bila naša radost dne 24. kolovoza, kad su primljene u društvo 22 nove članice. Okupila ih je oko zastave Marijine ljubav Majci Božjoj i revno zauzimanje našega upravitelja veleč. g. F. Miljana. Kako je radosno svijetlilo sunce nad našom crkvom, još je radosnije bilo u našem srcu gledajući poletne naše drage nove drugarice. Ti si, o Marijo, zaista naša zora zlata. Budi i ostani nam svijetlo života našega! — *Katarina Habeš, nadstojnica.*

Vel. Bukovec. Djevojačko društvo S. I. »Glasnik« je već javio, da je naše društvo najbrojnije, jer je brojilo u studenome 200 članica. Do sada ih se udalo 35, pa je spao broj, a taj će se ako Bog da prvim primanjem nadoknaditi. Jedna nam se članica posvetila redovničkome zvanju i otišla u samostan milosrdnica u Zagreb. To je prva velika milost, koju joj dade Presveto Srce čim je bila primljena. Mjesečne sastanke obdržavamo redovito. Iza večernjice moli glavarica litanije Srca Isusova zatim pjevamo njemu u čast pjesmu, a onda imamo sastanak. Okrijepljene lijepim poukama našeg revnog vođe g. župnika Gažica i praćene sv. blagoslovom vraćamo se kući. Sv. Pričest primamo po grupama nedjeljom dok se sve neobredamo u mjesecu. Mnoge se pričešćuju i više puta.

Blagdane Presvetog Srca lijepo smo proslavile. Svaka je držala sat klečanja pred Presvetim, koje je bilo cijeli dan izloženo. Klečanje je završeno lijepom procesijom, u kojoj su djevojke nosile kip Srca Isusova. Presretne se smatrale one, kojima je ta sreća u dio pala. Sa okićenih nasiljka, a pod zastavom svojom sipalo je Presveto Srce obilje blagoslova na dugu bijelu povorku, koja ga je pred sobom gledala, a u jutro u srce primila. Na daleko odjekivale su pjesme naizmjence s glazbom u čast Presvetog Srca. Slijedeće nedjelje predstavljale smo »Ružica Garićka«, dramu u 5 čina. Slika Presvetog Srca resila je našu pozornicu i cijela priredba bila je Njemu u čast, pa nam je Ono i dala dobar uspjeh. To nas bodri da i nadalje nastojimo udovoljiti njegovim nakanama. *H. Osivnik, glavarica.*

Baška — Krk. Djevoj. društvo prikazalo u kolovozu 107 sv. Pričesti. Glavarica A. Jemerčić. *Dobrota — Kotor.* U srpnju primljeno 18 sv. Pričesti u naknadu Presv. Srcu i da se iskorijeni psovka. Glavarica Mila Klačević. *Donja Kupčina.* Djev. dr. skupa s »Apostolstvom molitve« primilo u srpnju 102 sv. Pričesti. Glavarica Š. Antolčić. *Tuhelj.* Naše se Djevoj. društvo na blagdan Srca Isusova umnožilo za 14 novih članica. Proslavili smo svečano i župa se u velikom broju ispovjedila i pričestila. U svibnju smo primile sv. pričesti 77, u lipnju 66, u srpnju 40. Svih nas ima 45. Glavarica Olga Iveković. *Vel. Bukovec. U srpnju primilo je* naše Djev. društvo 181 sv. pričesti; u kolovozu 209. *Vrtlinska.* Poslije Euharistijskoga kongresa nastojale smo da nas se po primjeru drugih dobrih župa više okupi u našem Djev. društvu. I hvala Bogu ima nas sad 10 više, svega 30. Vršimo što bolje možemo svoje dužnosti i primamo prve nedelje sv. Pričest. Nastojat ćemo da i buduće godine podržaje Glasnik što većim brojem svaku dobrotu u našoj župi. Milka Belošević, glavarica.

Sv. Ivan Zelina. Članice Djevojačkog društva primile su od mjeseca ožujka do kolovoza 498 sv. Pričesti. Dne 4. ožujka bilo je u našoj župi klečanje. Članice su lijepo iskitile crkvu, obavile klečanje pred Presvetim od 6 sati u jutro do 6 naveče, te primile zajedničku sv. Pričest. Cijeli taj dan članice su u crkvi molile i slavile Isusa u Presv. Sakramentu. — Isto smo činile kod Božjega groba, a Uskrsnuću smo prisustvovale pod barjakom.

U svibnju većina je članica svaki dan prisustvovalo kod sv. Mise, primale sv. Pričest te molile krunicu. Po nedeljama su pred lijepo iskićenim oltarom Majke Božje prisustvovale u dvoredu sa gorućim svjećama iskazivajući počast Svibanjskoj Kraljici. Mjesec lipanj su osobito posvetile Bož. Srcu Isusovu i pripravljale se za Njegov blagdan. Na sam blagdan Bož. Srca prisustvovale su sve sa svojim barjakom sv. Misi i propovijedi i primile su zajednički sv. Pričest. — Toga dana bilo je i svečano primanje novih članica. Petgodišnjicu opstanka našeg društva proslavile smo 13. srpnja. U proslavu toga dana smo osim svetih čina u crkvi prikazivale i dramu »Nadjena kći«. Dramu izvele su članice vrlo dobro pogotovo, kada je trebalo istaći jedino pravu vjeru Kristovu. Poslije toga prikazivana je još jedna šaljiva igra u 1 činu. Posjet je bio vrlo lijep, a sav prihod uložen je u korist društva. Predstavu je izvježbao naš upravitelj vlč. g. Mokrović kojemu članice duguju poštivanje i zahvalnost na tolikoj njegovoj brizi za spasenje naših duša. Božansko Srce neka mu udijeli svoj blagoslov, da nas i nadalje vodi putem spasenja. Dne 20. srpnja hodočastile su članice u većem broju sa barjakom k Majci Bož. Bistričkoj, da ona isprosi stalnost i pravi put našemu društvu.

Terezija Horvatić, glavarica.

Misijski Vijesnik.

Misije Družbe Isusove.

P. Mesarić D. I. — Enghien (Belgija).

Da se pokaže, što je sve Družba Isusova učinila na polju kat. misija, dosta je, ako spomenemo, da je ona majka Sv. Franje Ksaverskoga: nepreglednih četa misijonara, koji širom čitavog svijeta neumorno rade oko proširenja kraljevstva Kristova. Družba se Isusova pokazala odmah u početku kao pravi

MISIJONSKI RED.

Misije u poganskim zemljama leže joj od svih apostolskih poslova najviše na srcu. Jedva što je bila osnovana i već sv. Ignacije izabire između svojih sinova najvrsnijeg — Franju Ksaverskog, i šalje ga u poganske misije. Svojim misijonskim radom stekao si je Ksaverije neumrlih zasluga. Prije 2 godine cijeli je svijet svečano proslavio 300-godišnjicu tog najvećeg apostola Indije i Japana, a sv. Crkva ga proglasila zaštitnikom svih katol. misija i stavila za uzor svim budućim misijonarima. Za primjerom se Ksaverovim povele nepregledne čete njegovih drugova iz Družbe Isusove, pa ne gledajući ništa na križeve i poteškoće, na muke ni pogibli hrle smjelo i odvažno u Indiju, Kinu, Japan, u ledenu Aljasku i žarku Afriku, da donesu svima luč sv. vjere.

U času, kad je Družba intrigama evropskih dvorova morala leći u grob, imala je ona krasno cvatućih misija u obje pole svijeta. Sve je to moralo s njome zajedno u grob. Oko 3000 revnih misijonara trebalo je da napusti svoje misijsko polje, na kojem su dotad s tolikom požrtvovnošću radili. Tko se nije htio pokoriti brutalnim zahtjevima ministra Pombala i Arande, čekalo ga progonstvo ili polaka ali sigurna smrt u zloglasnim lisabonskim tamnicama.

NOVI ŽIVOT.

Početkom prošlog stoljeća uskrsnula je Družba iz groba na novi život. Sv. otac Pijo VII. je dobro vidio njezinu korist za katol. Crkvu i zato ju je nanovo uspostavio po čitavom svijetu. Time se za Družbu otvorilo ponovno ogromno polje rada u dalekim misijama. Iz misijskih krajeva, gdje su još uvijek živjele svježe uspomene na divno djelovanje Isusovačkih misijonara, stizale su neprestane molbe na mladu Družbu, da bi im poslala svojih apostola. I tek što se je Družba malo jače ukorijenila u Evropi, šalje svoje ljude u daleke krajeve s onu stranu oceana.

Što je više Družba Isusova rasla i napredovala u Evropi, to se više množio broj njezinih misijonara. Revnost i žar za misije bio je tolik, te se bilo bojati, da će opustjeti redovničke kuće po Evropi, koje se imaju starati za novi podmladak, ako se udovolji želji svih, što čeznu za misijama.

BURE I OLUJE.

Jedva što se je Družba malo udomila po evropskim krajevima, podigle se na nju nove bure i oluje. Povijest Isusovaca u zadnjih sto godina nije ništa drugo no povijest vječitih progona. U kojem je god kraju buknula kakova revolucija ili se porodile bure i nemiri, bili su Isusovci uvijek prvi na udaru. No Providnost, koja onima, koji ga ljube, sve okreće na dobro, poslužila se i tim progonima, da pribavi poganskim krajevima novih vjerovjesnika.

Tako godine 1818. protjerana mržnjom protestanata iz Belgije, pohite na obale Misurija k crvenokožnim Indijancima, a odavle prošire kasnije (1866.) svoje djelovanje na Eskime u ledenoj Aljaskoj. — Argentina dobila je svoje misijonare uslijed buna u Španjolskoj (1895.), a kad su pak i u Argentini nastali progoni protiv Isusovaca, otvorila je Brasilija i Urugvaj svoja vrata prognanim misijonarima (1841.) — Talijanski Isusovci protjerani 1851. iz Piemonta nađu si plodno misijsko tlo u Kaliforniji. Isto tako revoluciji u Napulju (1867.) zahvaljuje Meksiko na vrsnim misijonarima. Slično bijaše i sa njemačkim Isusovcima. Protjerani godine 1847. iz Švicarske pođu u Ameriku, gdje su vrlo blagoslovno djelovali oko doseljenika. A kad su slijedeće godine bili za neko vrijeme protjerani iz Austrije, zaputi se lijep broj u Braziliju i k ljudožderima u Australiju. Uslijed kulturnog boja u Njemačkoj moralo je na stotinu Isusovaca napustiti svoju rođenu grudu, ali se time ujedno znatno povećao broj njihovih misijonara u Indiji i u Americi.

Svi ti progoni, kojima je Družba Isusova bila vazda izvrgnuta, ne samo da je nisu satrli i uništili, nego su joj još pribavili novih članova i prijatelja. To je posve u suglasju s onim riječima Isusovim: »Blago vama, kad vas usproklinju i usprogone i uzgovore na vas sve zlo lažući mene radi«. Mat. 5. 12. Mnoge mlade i idealne duše, kad su vidjele, kako neprijatelji Božji bijesno progone navaljuju na one, kojima je na srcu samo veća slava Božja i spas bližnjega, dadoše se uvrstiti u njihove redove, da pod zastavom Kristovom kao sinovi Lojole i drugovi Sv. Ksaverija zajednički vojuju za raširenje kraljevstva Kristova.

Danas radi preko 2000 Isusovaca u 40 misijskih područja. O pojedinim od tih misija bit će prilike još kasnije.

Od hrvatskog misijonara iz Khartouma.

. . . Ovdje se sada nalazi neki crnački poglavar iz Ugande u pratnji jednog engleskog kapetana. Žena mu je također ovdje. Ona je unuka velikog kralja blizu jezera Tanganjika. Ostat će ovdje četiri mjeseca. Bili su veoma zadovoljni, kad sam im darovao iz biblijoteke našeg vikarijata nekoliko nabožnih knjižica pisanih u njihovu jeziku. Sada hoće na svu silu, da im pokrstimo slugu, koji je katekumen već 3½ godine, pa se nije mogao pokrstiti, jer je iznenada morao otputovati sa svojim poglavarima. Poglavica će biti kum na krštenju i veli da će me brzo naučiti njihov jezik, pa ću moći spovijedati njegova slugu. Poglavica govori s nama arapski.

Kad bismo imali više materijalnih sredstava mogli bismo otvoriti velik katekumenat za crnce iz raznih krajeva Afrike. Budući da je Khartoum važno trgovačko mjesto, to mnogi pogani dolaze amo, da si nađu zarade; mnogi se obraćaju na nas, ali ih ne možemo sve primiti. No kad koji od njih stupi u službu kojeg muslimana, izgubljen je za kršćanstvo. Naši vč. Oci među crncima poganima rade lakše, uspješnije, sa manje troška, nego mi u Khartoumu i Omdurmanu među muslimanskim pučanstvom. Ali i ovdje, Bogu hvala, ima dosta rada za slavu Božju i za spas duša, pa svake godine

gdjekoji poganin i šizmatik prijede u krilo prave Crkve i uz to se brinemo za 100 crnaca katolika i za useljene katolike iz Evrope, Sirije i Egipta.

Molim Vas, Velečasni, da se u svojim molitvama sjetite naših misija, a svim dobrotvorima da javite našu duboku zahvalnost. Pozdrav poznatim vč. Ocima. U Srcu Isusovu Vaš odani P. Stjepan Mlakić. F. S. C.

„I ja ga znadem tješiti. . ."

(Istinita crtica).

Dobro sjeme, kad padne na dobro tlo, mora uroditi plodom. Takovo je tlo nevino djetinje srce. Ako roditelji i učitelji znadu za rana usaditi u srca svoje dječice kršćanska načela i nauku, plodovi su kojeput iznad svakog očekivanja. O tom bi nam kat. misijonari mogli pripovijedati mnogo primjera o svojim mladim novokršteničima. Evo jedne takove ganutljive crtice o malom Crnčetu, što je pripovijeda P. Cesard, afrički misijonar iz Družbe bijelih Otaca.

Oče! I ja ga želim tješiti.

»Bio to dječarac od 5—6 godina. Zvao se Ksaverije. Crkvica i škola bila su najmilija mjesta. Jedne nedjelje na večer nađem ga gdje sjedi pod crkvenim trijemom i plače. Približim se k njemu, pa ga ljubezno zapitam:

»Mali, zašto plačeš? Što se je dogodilo, reci mi. Da nijesi možda bolestan ili si možda pao?«

»Ne, velečasni, ne!« — »Što ti je dakle?

»Oče, zar ga nisi vidio, koliko trpi? — »Tko?«

»On — na križu — dragi Isus — koji visi na križu«.

Sad sam se istom dosjetio, na što on smjera. Jutros je vidio u crkvi krasno veliko Propelo i to je na njeg učinilo tako veliki dojam.

»Zar ne, sinko dragi,« nadovežem ja, »kako su ga strašno zločesti ljudi zlostavili i izmrcvarili? A još ih uvijek ima, koji ga svojim grijesima zlostavljaju«.

»Jest, oče! Ali tata mi je rekao, da ga mi možemo utješiti. Svi oni ga tješe, koji idu pobožno na sv. Pričest. Takove ljude Spasitelj milo gleda svojim dragim očima, pa im se smiješi. Smijem li dakle i ja tješiti dragog Spasitelja po sv. Pričesti?«

Kako je naš mali Ksaverije već znao glavne istine sv. vjere, obećam mu, da ću ga pripustiti k sv. stolu što bude prije moguće. — Ej, da ste ga vidjeli, kako je veselo poput srne odskakutao kući, da javi svojim roditeljima tu veselu vijest«.

A kad će sva hrvatska djeca ovako t j e š i t i Spasitelja?

Domaći rad za misije.

Misijska sekcija male Marijine kongregacije u Travniku.

S veseljem se osvrće naša misijska sekcija, što ju je vodio radini pročelnik I. Trobentar IV. r. na ovogodišnji rad svoj. Neznatan je doduše taj rad, ako ga usporedimo s onim, što se po svijetu za misije čini, ali nas je i ovo malo stajalo dosta truda. Održasmo u svemu pet sijela, na kojima se čitale radnje iz misijskog života uz koju deklamaciju. Jedamput nas je pače naš mali pjevački zbor iznenadio krasnom indijskom pjesmicom Bl. Dj. Mariji: »Sazvanesama Maria . . .« Najviše bi nas vazda razdragala i oduševljavala pisma misijonara O. Mlakića, što nam ih je slao iz žarke Afrike, iz grada Khartouma. Da mu iskažemo svoju zahvalnost i ljubav spram naše mile crne braće, skupismo raznih stvarčica kao platna, ručnika, medaljica, krunica, sličica, ali na žalost mogosmo poslati samo malen dio, a i sav onaj zamotak otposlani nije možda toliko vrijedio, koliko je stajala poštarina.

Žao nam je bilo, što ne možemo našim dragim misijonarima ovako pomoći. Zato se udružismo, da će si svaki od nas odabrati jedan dan u tjednu, u kojem će prikazati sv. Pričest, sv. Misu, sv. krunicu i sva svoja dobra djela onog dana za tamošnje misije do konca godine. Bilo je junaka, koji su pače i više dana odabrali. Imena sviju pobilježismo na lijepo ukrašen arak, te ga uz srdačnu čestitku poslasmo O. Mlakiću za Uskrs.

Ove godine nastojasmo osobito oko toga, da upoznamo domaju Šiluk-crnca, t. j. krajeve, u kojima naši misionari o. Mlakić i o. Konen djeluju uz najveća pregaranja i oskudice. Najviše zasluga za tu ideju stekao si je drug Nuić. A da te krajeve što zornije upoznamo, zato nam se jedne večeri projiciralo »globoskopom« do stotinu slika iz svih pokrajina. Upoznasmo krajeve, obale Bijelog i Plavog Nila, misijske postaje, župe i crne župljane, sela i kućice i mi smo svoju crnu braću još više zavoljeli.

Na sveta tri Kralja, na dan, koji je sveta Crkva napose namijenila poganima, održali smo tombolu u korist misija. Drugovi se lijepo odazvali. Bilo je vrlo živahno, a trajalo je 2 sata. Čist dobitak za misije bio je do 600 din. Hvala veledušnima!

Ove godine zasnovasmo malu misijsku knjižnicu. Naručismo iz Francuske i Njemačke misijskih knjiga, da što bolje upoznamo misije, te da nam bude dogodišnji rad u sekciji lakši.

Iznenadila nas je revnost nekih naših najmanjih članova, koji su sabirući i rasprodavajuć kuglice sakupili do 250 din. A i naš blagajnik se voljko smješka, jer je ove godine sakupio za misije preko 2.500 din., a buduće se godine nada dakako još više. Hvala svesrdna svima, koji su pomogli misijama! Bog plati!

Tajnik: Josip Verhasz

UČENICE ZAVODA ČČ. SS. MILOSRĐA U SPLITU za otkup crnačke djece u Africi: — Škola za *ručni rad* šalje 306 din. za tri crnačke djevojčice, da se pokrste na ime *Anke Celeghin, Line Chersenaz, Zlate Rismondo.*

Kolegij šalje 120 din. za otkup djevojčice, koja da se krsti na ime *Maria Immaculata.* — *Konvikt* šalje 110 din., uz to 1000 listovnih biljega, 120 dopisnica, ½ kgr. staniola za otkup *dviju* djevojčica, koje da se krste na ime: Jasna Svarčić, Tonči Kopsić.

Učenice hrvatske škole IV. razreda šalju 100 din. za djevojčicu krštenu na ime: *Marija Matković.* — *Učenice hrvatske škole III. razr.* šalju 100 din. za djevojčicu krštenu na ime: *Dobrila Kirigin.* — *Učenice hrvatske škole II. razr.* šalju 150 din. za djevojčicu krštenu na ime: *Slavka Žunić.*

Živile male i velike dobrotvorke najmanjih Isusovih siromaka i miljenika!

ZNAŠ LI?

Znaš li, da kod vodopada Niagare svaki sat padne 100 milijuna tonelada vode?

Znaš li, da su na zemlji od sto dijelova 24 dijela pustinja?

Znaš li, da u Japanu gotovo svake godine imade do 500 potresa?

Znaš li, da kineski govori do 400 milijuna osoba.

Sve ovo možeš znati i neznati, ali jedno ne smiješ neznati, a to je: Samo jednu dušu imaš i samo jedamput je možeš spasiti.

ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU.

Adžamovci MB Presv. Srce zagovorom sv. Antuna riješilo me neprilike u kući. *Babinagreda* FMŽ Pomoglo mi puno puta u obitelji. *Betina* SF Primila više milosti. *Brestovac* AV Sretno položila ispit. *Bušetina* BB Slava Bož. Srcu Isusovu za sve milosti, što sam ih primila, od kada čitam Glasnik. *Crnilug* NN Devetnicom S. I. sretno prošla nepriliku. *Donje Novoselo* MC Zaštitilo mi obitelj u više zgoda. *Dragovci* KV Sestra dobro prošla operaciju, zahvalna S. I. šaljem 10 din. *Donja Kupčna* PA Zagovorom Majke Božje vratio mi se na pol sluh. *Dobanovci* OR Sretno ozdravila i druga dobročinstva primila. *Dugoselo* SV Krenula na bolje živčana bolest. *Duguesne Pa* KS Krenuo sin na bolji put; uzdržalo ga i dalje Bož. Srce! *Đakovo* MB Neodlučnom: bi li primio jednu tešku službu, pomoglo mi Bož. Srce. *Garešnica* VJ Šaljem darak za Misije iz zahvalnosti za primljene milosti. *Gornji Bogičevci* MP Presv. Srce pomoglo u duševnoj teškoći. *Gornji Mosti Lj. D.* Oslobodilo me Bož. Srce bolesti i vojske. *Gundinci* MK Izbavilo me iz raznih ratnih i obiteljskih nevolja. *Hrtkovci* JS Hvala Presv. Srcu za pomoć pri majol maturi. AP Hvala Ti Isuse, što sam primljen u sjemenište. *Jamena* EV Sestra ozdravila od šarlaha. *Jasenovac* IJ Zagovorom Majke Božje i Svetaca pomaže me Presv. Srce da moju starost strpljivo snosim, pa mu i ovako smjerna hvala! *Komiža* GM Ispred triju zahvalnih osoba šalje 305 din. milodara u razne svrhe. *Kampas* AB U velikoj obiteljskoj nevolji bilo na pomoć S. I. kome smo se i posvetili. *Konjic* FI Isus, Marija i sv. Anto čuvali me u ratu i u obitelji. *Križišće* MB Zahvalna za milosti S. I. obitelji mojoj iskazane šaljem 100 d. za Svetište. *Lemeš* IG Krenulo mi zdravlje na bolje, kad sam počeo veliku devetnicu S. I. *Lomnica* KA Ozdravila i mnogo drugo dobro primila. *Ljubešćica* DI Presv. Srce pomoglo u više obiteljskih potreba. *Marjančaci* AK Uklonilo nesreću od gospodarstva. *Martinšćica na Cresu* TK Zahvaljuje Presv. Srcu, što je dobro prošao na ispitu. *Melcher J* MG Mjesto 1000 zahvala, što ih dugujem Pr. Srcu, eto makar jedno priznanje, da mi je ono utjeha u tugi i jakost u bolesti. *Milna* MM u ime JG iz Duluta u Am. zahvaljujem Presv. Srcu za pomoć u obitelji i šaljem 50 dinara. *Moravice* BC Olakšalo joj brigu za obitelj. *Mostar* VS U velikoj nevolji pomoglo Bož. Srce. *Novigrad* Lj. Š. Zazivajući Presv. Srce branim se da mi lakomi susjedi ne otmu zemlje. *Osijek* OF Zahvaljujemo Pr. Srcu i sv. Obitelji za sretnu operaciju mile nam kćerke i sestre. *Plase* AK Teško bolesnoj pomoglo mi Bož. Srce. *Prnjarovac* IV Sačuvalo mu marvu od nesreće. *Pržići* AL Isus i Marija uzdržali mi majku na životu. *Račinovci* AK Šaljem 25 din. u zahvalu, što mi S. I. vratilo sestri zdravlje. *Radešić* J Lj. Srce Isusovo i sv. Anto pomogli unuku u školi. *Sarajevo* MK Ublažilo boli i pomoglo kod operacije. *Sela Zagorska* LM Isus mi vratio zdravlje pa darujem za Svetište 50 d. *Sikirevci* KD Našla izgubljenu junicu. *Silba* MJ Srce Isusovo me često pomoglo, a sad mi darovalo dobroga muža. *Sv. Ivan Zelina* MČ Najbolji liječnik — Isus dragi — vratio mi zdravlje očiju. *Šipanjska Luka* KV Olakšalo mi boli. *Škrljevo* AM Riješilo je glavobolje. *Šumećani* JM Sv. Josip me duševno i tjelesno pomogao. KS Molitvom S. I. ozdravila pol brže nego se liječnici nadali. *Virje* MK Prestale boli u glavi i vratio se sluh. *Visoka greda* EF Ozdravila na nogu. *Volavje* JJ Često bio uslišan. *Vrbanja* MČ Zagovor sv. Ante pomogao pa zahvalna šaljem dar. *Vrbovsko* AŠ Ispunilo mi Bož. Srce jednu veliku želju. *Vukovar* MB Pet liječnika me napustilo, a Isus me nije. VS Udijelilo mi razne milosti. *Zagreb* DB S neposluha nastradala na nogu, a S. I. sve popravilo. MM Presv. Srcu i Bl. Djevici hvala za udijeljene milosti. TK Počela sam devetnicu S. I. za ozdravljenje oka i brzo me uslišalo. SE Već je dulje vremena što ne osjećam reume, jer sam se pouzdano utekla Presv. Srcu. BŠ Uslišana joj jedna želja. EV Živila u neslozi s mužem, a kad je počela čitati Glasnik i moliti promijenio se život u divnu slogu. AB Srce Isusovo i Marijino uslišalo je moje slab molitve za ozdravljenje majke. *Začretje* SV Kad već nije bilo ljudske pomoći pomoglo mi majci Bož. Srce; zahvalna darujem 20 d. *Zbelava* AL Šaljem 100 d. jer mi S. I. pomoglo izvaditi sina iz vojništva *Zlatar* MM Za Mnoge milosti, a napose za ozdravljenje noge. *Zipovljani* PK Darom S. I. ozdravio od teške bolesti. *Županja* JZ Pomoglo joj Bož. Srce u svemu što je molila. *Žarovnica* TJ Starici majci pomoglo da joj se sin vratio iz vojništva.

EV Živila u nesloga s mužem, a kad je počela čitati Glasnik i moliti promijenio se život u divnu slogu. AB Srce Isusovo i Marijino uslišalo je moje slabe molitve za ozdravljenje majke. *Začretje* SV Kad već nije bilo ljudske pomoći pomoglo mi majci Bož. Srce; zahvalna darujem 20 d. *Zbelava* AL Šaljem 100 d. jer mi S. I. pomoglo izvaditi sina iz vojništva. *Žarovnica* TJ Starici majci pomoglo da joj se sin vratio iz vojništva.

Milodari.

Za svetište S. I. u Zagrebu. Brsečine NG 50 Dulut JG 50 Karavukovo MP 10 Kamiža, Don GM 250 (na čast Gospe Lurdske) Kunišinci AG 11 Leskovac AJ župn. 10 Ljubešćica DI 10 Ljubljana NŽ 12·50 Privlaka AJ 100 Slakovci AO 10 Sikirevci, Kata Dorić 50 Šaptinovci SA 10.

Za obnovu Svetišta S. I. Chicago AJ 5 dolara. Dalj JM župnik 215. Des Maines MJ 30 — ML 130 Gor. Orah MS 25 Gor. Uljanik EV 20 Kozinšćak SV 15 Križišće MB 100 Moravice BC 10 Ljubešćica DJ 50 Sikirevci Mijo Jarić 270·75 Sv. Juraj MB 20 Uljanik SB 50 Zrinski Topolovac JP žup. 90 Ždala, ž. ur. 253·25.

Za sv. Mise: Gaj TO 20 Gorjani MP 25 Komiža Don GM 25 Melcher MG 1 dolar Omiš MB 10 Poljana St. C. 30 Pribislavec FV 50 Sikirevci Marga Sučić 15 Tuzla SB 20 Visoka Greda EB 10 Vučetinec MB 30 Zavidović A St. 25.

Za rašir. Glasn. S. I. Babina Greda FMŽ 100 Betina St. F. 8 Bjelovar ZPG 8 Bos. Gradiška VC 7·50 Bušetine BB 60 Crkvena Ob. B. 10·50 Čerević FR 48·05 Dekanovec FA 20 Dobanovci OR 50 Dragovci KV 10 Gor. Orah MS 25 Jamena EV 50 Kampor AB 12 Komiža MM 30 Mače MP 50 Mačkovac IB 10 IM 10 LR 10 Novoselo MC 10 Okić PT 10 Polane EF 10 Sikirevci JB 10 Jaska Jurić 10 MK 6 Sombor EČ 30 TO 25 Subotica EM 10 IM 10 MSt. 10 Šip. Luka KV 30 Travnik JV 15 Vareš-Majdan ŠM 10 Virje MK 10 Vukovar VS 10 Zlatar MM 10 Zagreb SS 50

Za kruh sv. Ante: Beograd P i ŽG 8 Križevci MK 45 Vučetinec MB 10 Zlatar MM 5.

Za misije među poganima: Brod BJ saškolskom djecom 297 Garešnica VJ 20 Ist NS 50 Ljubešćica DI 30 Požega KN svežnjić maraka Privlaka AJ 100 Split MD 50 Split, Škole i konvikt čč. ss. služb. Milosrđa 886 Travnik JV 15 Veliškovci MG 20 Zlatar MM 10

Svim plemenitim darovateljima smjerna hvala i od Boga plaća!

Knjištvo.

Jesenska Ružica. Deseto izdanje vrlo lijepog molitvenika, što ga napisao veliki misijonar blage uspomene dominikanac O. A. Miškov. Mala doduše knjižica, ali oblikom ukusna i sadržajem bogata pruža svestranu pouku o svetoj krunici i raznim načinima molenja i širenja njezina: o bratovštini, o zadruzi Vječnoga i živoga rozarija; i t. d. Knjižica je urešena sa 16 slika, a cijena joj je vrlo malena, tek 8 dinara po komadu. Naručuje se kod Otaca Dominikanaca u Dubrovniku, ili kod knjižare »Jadran« isto ondje.

Problem veselja i trpljenja u životu ljudskom. Napisao O. Fra Ignacije Radić. Izdala Hrvatska tiskara u Mostaru, gdje se i dobije za Din 10. — To je već 18. svezak u Savremenih pitanja«, što ih izdaju revni Oci Franjevci u Mostaru. »Podići duhove, ubiti im pouzdanje, dapače veselje za život, za rad, za žrtvu, za bol; povezati patnju s veseljem — svrha je ovih redaka« — veli pisac. Pa tomu i uspijeva kod iole dobre volje čitača. Preporučamo knjižicu svima, napose našim društvima da si je u što većem broju nabave. To je knjiga, što će se čitati u desetljeća. —

»Zaslužni i Znameniti Hrvati 925.—1925.« Pod ovim naslovom će izaći prigodom 1000 godišnjice Hrvatskog Kraljevstva djelo, u kojem će biti prikazan život i rad onih muževa, koji su kroz tisućgodina opstanka Hrvatskog Kraljevstva stakli svojim radom u životu Hrvatskog naroda na političkom, kulturnom, socijalnom, te privremenom polju, pa mu tako pred svjetom osvjetlali lice. Djelo će imati, da prikaže sve grane narodnog života od kralja Tomislava do god. 1925.

Upozorujemo, da je ovo djelo istovjetno sa djelom, koje je dosada oglašivano bilo pod nasolvom »Spomen knjiga zaslužnih Hrvata«.

Svatko tko želi knjigu »Zaslužni i znameniti Hrvati 925.—1925«. nabaviti, neka se obrati pismeno na odbor za izdanje knjige »Zaslužni i znameniti Hrvati 925.—1925.« Zagreb Haulikova ul. br. 3/II.

Sličice bl. Male Terezije. Upravo je izišlo deset raznih sličica bl. Terezije od Maloga Isusa. Sličice su vrlo ukusne, izrađene u bakrotisku, a zgodne su za molitvenik. Na sličicama štampane su molitve, uzete iz mise u čast bl. Male Terezije, zatim molitve za svećeničko zvanje i devetnica presv. Trojstvu. Svih deset sličica zajedno stoji 8 dinara a naručuju se kod *Uprave knjiga katoličkog života. Zagreb, Kurelčeva ulica br. 3. II. kat.*

Urednik: J. Vrbanek D I. Tiskom Glasnika S. I. u Zagrebu.

Mjesečna nakana u listopadu:

IUBILARNA GOD. 1925.

Posebne nakane:

1	S	Remigij. Listopadskoj pobožnosti ustrajno!. Hrvatski dominikanci.
2	Č	Anđeli č. Svagdanja molitva sv. Anđelima. Katolički uzgoj mladeži.
3	P	Kandid. Štujmo Presv. Srce vječnim klanjanjem. Povjerenici Glasnika.
4	S	Franjo As. Cijenimo siromaštvo kršćanski. Franjevci i njihovi zavodi.
5	N	17. po Duh. Da se iskorijeni psovka u našem narodu. Čitatelji Glasnika.
6	P	Bruno. Duh pokore svima. Da se razviju u nas strogi redovi.
7	U	Sv. Krunica. Razumievanje i revno molenje krunice. Narodima mir.
8	S	Brigita. Cijenimo i pomažimo čestite udovice. Naše Milosrdnice.
9	Č	Dionizije. Prezrimo isprazni obzir ljudski. Vjera u odličnika.
10	P	Franjo B. Razboritost. Rad Družbe Isusove u hrvat. narodu.
11	S	Nikasij. Sloga katolika u javnome radu. Katol. narodni Savez.
12	N	18. po Duh. Revnost za čast Božju. Naši biskupi i njihovi kaptoli.
13	P	Eduard. Veledušnost u službi Božjoj. Kršćanski vladari.
14	U	Kalist. Neograničena odanost i poslušnost našeg naroda sv. Ocu papi.
15	S	Terezija. Cijenimo djevičanstvo. Zvanja u stroge ženske redove.
16	Č	Hedviga. Obraćenje nemarnih roditelja i raspuštene mladeži.
17	P	Margareta A. Širenje štovanja Presv. Srca, napose posvetom obitelji.
18	S	Luka. Štovanje i razumijevanje sv. knjiga. Katolički liječnici.
19	N	19. po Duh. Hrvat. sveučilištu napredak u pravoj znanosti i vjeri.
20	P	Ivan K. Strpljivost i Bogu odanost svima, napose invaldima.
21	U	Uršula. Požrtvovnost. Hrvatske Uršulinke njihov zavod.
22	S	Kordula. Duševna vedrina. Lijepo vrijeme za jesenske poslove.
23	Č	Ignacije. Neustrašivost u obrani pravice. Istočni kršćani.
24	P	Rafael Ark. Veliko pouzdanje u Boga. Sigurnost putnicima.
25	S	Hrizanto. Sliedimo nadahnuća Božja. Svećenički pomladak.
26	N	20. po Duh. Kristov duh i napredak Orlovima i svim omlad. društvima.
27	P	Sabina. Čednost u saobraćaju. Kuća za duh. vježbe u Zagrebu.
28	U	Simon i Juda Ap. Velika ljubav Isusu. Hrvat. misijonari u Americi.
29	S	Narcis. Da čitamo i širimo dobru štampu. Pijevo društvo.
30	Č	Alfonzo R. (Mjes. zaštitnik). Dar molitve. Hrvatski katolički dnevnik.
31	P	Vuk. Smisao za zahvalnost. Pokojni čitatelji Glasnika.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga Petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomirovne pričesti i mjesečnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje i još jedan po volji odabrani dan.

Mjesečna nakana u studenomu: *Rana i česta sv. pričest djece.*